

நம்பிக்கை ஓள்

Ray of Hope

நம்பிக்கை ஓள்
Ray of Hope

குவண்டோர் துயர் துடைத்து ஒள்யேற்றுவோம்

February 2016

FREE NEWSPAPER

இதழ் - 10

G05, Courtenay House, 10 Courtenay Road, East lane, Business Park, Middlesex, Wembley, HA9 7ND, UK
facebook.com/theroh.org www.theroh.org Email: roh@theroh.org Tel: (0044)2086179343 Mobile: 07853071088

09 தற்காலிகமாக முயன்ற சபிதாவுக்கு உதவிய நம்பிக்கை ஓள்..!

13 நாயகத்திலும் நித்திக்கும் ஏற்ப பொருள் கொண்டாட்டம்..!

16 கனம் பழந்த திவாகரன் வாழ்க்கை..!

06 மது வெள்ளத்தில் பாதிக்கப்பட்ட நம்பிக்கை உறவுகளின் துயர் துடைக்கும் நம்பிக்கை ஓளியின் மகத்தான உதவித்திட்டம்..!

04 ஒரு வயிறு சோற்றுக்காக விருது பெட்டு விற்றால் சுடுவார்களா..?

15 (வன்னியில் அவை நிறை)

யுத்த வலிகளை தாங்கி வாழ்வதற்காக பொராடும் கிளைஞன்..!

து மிழ்ர் தாயகத்தினை ஆக்கிரமிப்புச் செய்துள்ள சிறிலங்கா அரசாங்கம் உயர் பாதுகாப்பு வலயங்கள் என்றும், தேசிய பாதுகாப்பு என்றும் தமிழன் அழிப்பின் தடயங்களை மூடிமறைக்கும் செயலில் ஈடுபட்டு வருவதனை அவதானிக்க முடிகின்றது. 'முள்ளிவாய்க்கால், வட்டுவாகலில் இனப்படுகொலை செய்யப்பட்ட பொதுமக்களின் உடலங்கள் அப்பகுதியில் சிறிலங்கா படையினரால் புதைக்கப்பட்ட காரணத்தினாலேயே, தமது சொந்தக் காணிகளை படையினர் தரமறுப்பதோடு, அங்கிருந்து வெளியேற மறுக்கின்றனர்' என்று அப்பகுதி மக்கள் தெரிவித்த கருத்து இதனையே வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது.

இல்லாமல், வெறும் பற்றைகளால் நிறைந்திருப்பதாக தெரிவிக்கப்படுகின்றது.

யென்பாடு இல்லாது பற்றைகளால் நிறைந்த பகுதியொன்றிற்கு காவலரண்கள் அமைத்து சிறிலங்காவின் படையினர் இருவ பகலாக கண்காணித்து வருகின்றமை என்பது அப்பகுதியில் இனப்படுகொலைக்கு உள்ளன பொதுமக்களின் உடலங்கள் புதைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதனை தெட்டத் தெளிவாக வெளிச்சம் போட்டுக்காட்டுகின்றது.

இப்பகுதி மக்களின் அச்சமும் சந்தேகமும் இதனையே வெளிப்படுத்தியும் நிற்கின்றது.

வட்டுவாகல் பகுதி என்பது போரின்

படையினரது நேரடி துப்பாக்கி வேட்டுக்களால் 2000க்கும் மேற்பட்ட மக்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டதாக செய்திகளும் உண்டு.

வட்டுவாகலில் புதைந்திருக்கும் கதைகளுக்கு அப்பால், போர் உக்கிரம் பெற்றிருந்த முள்ளிவாய்க்காலினைச் சுற்றி ஆயிரம் ஆயிரம் கதைகள் உண்டு என்றாம்.

இக்கதைகள் ஒவ்வொன்றும் தமிழினப்படுகொலையின் தடயங்களாக உள்ளன. சமீபத்தில் தமிழர் தாயகத்தின் வட பகுதியில் சிறிலங்கா படையினரது கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருந்து விடுவிக்கப்பட்டதாக சொல்லப்பட்ட சிறு தொகுதி

பீத்தில் சமாதான தேவதையாக வலம்வரும் சந்திரிகா அம்மையர் அவர்கள், சிறிலங்காவின் அரசுத் தலைவராக இருந்த காலத்தில், ஆயிரக்கணக்கான காணாமல் போன தமிழ் இளைஞர்களின் கதை முதல் இன்று வரை காணாமல் பேர்னவர்களினதும் நிலையும் கடத்தப்படுவர்களினதும் நிலையும் என்னவென்பது கேள்விக்குறியே! தமிழர் தாயகத்தின் வடபுலத்தில் சிறிலங்கா படையினர் உயர்பாதுகாப்பு வலயங்காளாக ஏத்தாழ 5 ஆயிரத்து 710 ஏக்கர் நிலங்களையும் கையகப்படுத்தி வைத்திருக்கின்றனர்.

கடந்த 2009ம் ஆண்டு நிகழ்த்தப்பட்ட இனவழிப்புப் போரின் ஊடாக ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட தமிழர் பகுதிகளில் தனது இனவழிப்பின்

இப்பகுதியில் 617 ஏக்கர் பொதுமக்கள் காணிகளை தங்களது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கும் சிறிலங்கா கடற்படையினர் அதனைச் தங்களுக்கு சொந்தமாக்கும் முனைப்பில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

வட்டுவாகலில் ஏ1 - ஏ8 வரையிலான காவலரண்களை அமைத்து யாரும் நுழையாதவாறு சிறிலங்காவின் கடற்படையினரும் சிறப்பு அதிரடிப்படையினரும் இருவ பகலாக கண்காணித்து வருகின்றனர்.

கண்காணிப்பு உள்ளாக்கப்பட்டுள்ள காணிகளில் பெரும்பகுதி படையினரது

இறுதிக்கட்டத்தில் முக்கிய பகுதியாக அமைந்திருந்தது. குறிப்பாக, தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் முன்னாள் அரசியற்றுறைப் பொறுப்பாளர் பா.நடேசன், சமாதானச் செயலக பணிப்பாளர் புலித்தேவன் உட்பட வெள்ளைக்கொடியோடு வந்த பலரை சிறிலங்கா இராணுவம் படுகொலை செய்த பகுதியாக இருக்கின்றது.

வட்டுவாகல் நீரேரியினைக் கடந்து சிறிலங்கா படையினரிடம் வந்தடைந்த பல்லாயிரக்கணக்கானவர்களின் நிலை இதுவரை என்ன என்பது தெரியாக கதையாகவேயுள்ளது.

குறிப்பாக, இப்பகுதியில் சிறிலங்கா

காணித்துண்டுகளில், சிறிலங்கா இராணுவத்தினர் பயன்படுத்தியிருந்த வீடுகளில் வதைகூடங்களின் எச்சங்கள் இருந்துள்ளமை அவதானிக்கப்பட்டுள்ளமை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியது.

குறிப்பாக, காணாமல் போனவர்களுக்கு என்ன நடந்தது என்பது பற்றி சிறிலங்காவின் ஆட்சியாளர்கள் வாய்த்திறக்க மறுத்து வருகின்ற கதைகளுக்கு அப்பால், இவ்வாறான வதைகூடங்களின் எச்சங்கள் இனப்படுகொலையின் தடயங்களாகவே உள்ளன.

தற்போதைய சிறிலங்காவின் ஆட்சி

எச்சங்களையும் தடயங்களையும் மூடிமறைக்கும் யுத்தியாக தேசிய பாதுகாப்பு என்ற பெயரில் நிரந்தர படைமுகாம்களை, தமிழர் நிலமெங்கும் நிறுவ முனைகின்றது சிறிலங்கா அரசாங்கம்.

உயர்பாதுகாப்பு வலயங்கள் என்றும், தேசிய பாதுகாப்பு பொறிமுறை என்றும் தமிழர் தேசத்தினை சிங்கள மயமாக்குதல், இராணுமயமாக்குதல், பெளத்த மயமாக்குதல் என்ற சிங்கள் அரசுகளை நிலைப்பாட்டிற்கு வடிவம் கொடுப்பதாகவே இராணுவத்தினரின் இந்த செயற்பாடு விளங்குகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தூயகத்திலும் தித்திக்கும் தைப் பொங்கல் கொண்டாட்டம்..!

தூரிய பகவான்

நீ பிறந்தால் வழி பிறக்கும் என்பார்கள். அந்த அளவுக்கு நல்வாழ்வை தரும் பொங்கல் திருநாளில், சூரியபகவானின் அருளாசியை பரிபூரணமாக பெற்று, வருடம் முழுவதும் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ நம்பிக்கை ஒளி தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனம் தைப் பொங்கலைக் கொண்டாடிய அனைத்து உறவுகளுக்கும் மனம் நிறைந்த தைப் பொங்கல் நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றது.

ஐவராசிகளை இயங்க வைக்கும் ஆற்றல் சூரிய பகவானுக்கே உண்டு. சூரியபகவானின் அருள்பார்வையை முழுவதுமாக பெற்ற பொங்கல் பண்டிகை அன்று, சூரியனை வணங்கினால் வருடம் முழுவதும் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ வழி வகுக்கும். மழை, பனி, வெப்பம் இவை அனைத்தும் சூரியபகவானின் சஞ்சாரத்தால் தான் உண்டாகுகிறது என்கிறது சாஸ்திரம். அதுபோல சிவன், விஷ்ணு, சக்திதேவி, இவர்களுக்கு வலது கண்ணாக சூரியபகவான் இருக்கிறார் என்கின்றது பூராணம்.

'ஓம்' என்ற சக்தி வாய்ந்த பிரணவ மந்திரத்திலிருந்து உருவானவர் சூரியபகவான் என்கிறது மார்க்கண்டேய பூராணம். சூரியபகவானை

வணங்கினால் பித்ருதோஷம் நீங்கும், தேவர்களின் ஆசி கிடைக்கும், விரோதம் மறையும், பொங்கல் திருநாள் அன்று, சூரியபகவானுக்கு பூஜை செய்து வழிபட்டால் பல நன்மைகள் ஏற்படும். நம்மை காக்கவே சூரியபகவான் எந்நேரமும் காத்திருக்கிறார். அதனால் தான் தினமும் நாள் தவறாமல் சரியான நேரத்தில் வானத்தில் ஆஜராகி விடுகிறார்.

முன்னொரு காலத்தில் காலவ முனிவர் என்பவருக்கு தொழு நோய் ஏற்பட்டது. இறைவனை வணங்கியும் நோய் நீங்கவில்லை “செய்த பாவம் அனுபவிக்க வேண்டும், அது உள் விதி” என்று கூறிவிட்டார் பிரம்மதேவன். தன் நோய் குணமடைய வரம் வேண்டி, நவகிரகங்களை நினைத்து வழிபட்டார் காலவ முனிவர்.

நவகிரகங்கள் காலவ முனிவருக்கு உதவ முன் வந்தனர். இதில் முனிவரின் பக்தியை பாராட்டி, முனிவரின் முன்ஜென்ம விதியின் படி அனுபவிக்க வேண்டிய பாவங்களை போக்கி, முனிவரை பரிபூரணமாக குணப்படுத்தினார் நவகிரகங்களின் தலைவரான சூரிய பகவான்.

அதனால் பிரம்மதேவனின் சாபத்திற்கு ஆளானார் சூரியபகவான். தான் கஷ்டப்பட்டாலும், தன்னை வணங்கும் பக்தர்கள் கஷ்டப்படக்கூடாது என்ற உயர்ந்த எண்ணத்தில் தோழிங்களையும் கர்மாக்களையும் நீக்கி, நல்வாழ்வு தர சூரியபகவான் எந்நேரமும் நமக்கு அருள்புரிய காத்திருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட உயர்ந்த குணம் கொண்ட சூரியபகவானை வணங்கி, நன்றி தெரிவிக்கும் நன்நாள் தான் பொங்கல் திருநாள்.

இந்த நன்னாளில் உழவர்கள் விவசாயத்திற்கு உதவுகின்ற சூரிய பகவானுக்கு வீட்டின் முற்றத்தில் கோலம் போட்டு, நல்லநேரம் பார்த்து, பொங்கல்ப் பானைவைத்து பொங்கல் செய்ய வேண்டும். பிற்பாடு வடை, பாயாசம், 21 வகையான காய்கறிகளை கொண்டு சமைத்து சூரியபகவானுக்கு படைத்து வணங்குவதும், அத்தோடு 21 வகையான சமைக்காத பச்சை காய்கறிகளையும் வைத்து, மஞ்சள் கொத்து, இஞ்சிகொத்து, கரும்பும் வைத்து சூரியபகவானுக்கு கற்புர ஆரத்தி காட்டியும் வணங்குவதும் முறைமை.

சூரியபகவானுக்கு உகந்த காயத்திரி மந்திரத்தை உச்சரித்து வணங்கினால் இன்னும் சிறப்பு. இவ்விதம் முறையாக மகிழ்ச்சியுடன் பொங்கல் திருநாளை கொண்டாடினால் சூரிய பகவானின் கருணை பார்வையை பெற்று பல்லாண்டு தலைமுறைக்கும் மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கை உண்டாடும் என்பது நம்பிக்கை.

இவ்வாறு சிறப்பு வாய்ந்த உழவர் திருநாளான தைப் பொங்கல் திருநாளானது யுத்த இழப்புக்களை தாங்கிய தாயக மன்னிலும் இன, மத, மொழி வேறுபாடின்றி 2016ம் ஆண்டு பொங்கல் பண்டிகை மன மகிழ்வுடன் கொண்டாடப்பட்டது.

துவண்டோர் தூயர் துடைத்து ஓர் ஏற்றுவோம்

ஒரு வயிறு சோற்றுக்காக விறகு வெட்டி விற்றால் சுடுவார்களா..? (வன்னியில் அவை நிலை)

யுத்தம் முடிவடைந்து 7 வருடங்கள் ஆகின்ற போதும் மீள்குடியேறிய மக்களின் வாழ்வில் இன்னும் விடிவு ஏற்படவில்லை. யுத்த காலத்தில் இருந்ததை விட மோசமாக பொருளாதார ரீதியாக பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் இன்றும் வன்னியின் மீள்குடியேற்ற பகுதிகளில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். அரசின் வாழ்வாதார உதவிகள், சமுர்த்தி உதவிகள் எனப் பலருக்கும் வழங்கப்படுவதாக கூறப்படுகின்ற போதும் பாதிக்கப்பட்டு வறுமை நிலையில் உள்ள பல குடும்பங்களுக்கு அவை இன்றும் கிடைக்கவில்லை என்பதே உண்மை.

இந்நிலையில் மீள்குடியேறிய பல மக்கள் தமது வாழ்வாதாரத்திற்காக கிராம மட்டத்தில் கூலிவேலைகள் செய்தல், காட்டினுள் பட்ட மரம் வெட்டி விற்றல், புளியம்பழம் பொறுக்கி விற்றல், வேட்டையாடுதல், பாலைப்பழம் விற்றல் என நாளாந்தம் வேலைகளுக்காக அலையும் மக்களின் சோக வாழ்க்கை முடிவில்லாமல் தொடர்கிறது.

அந்த வகையில் மீள்குடியேற்றம் செய்யப்பட்ட வவுனியாவின் கனகராயன்குளம், மன்னகுளம், புதுக்குளம், புதூர், பெரியகுளம், கல்மடு பகுதிகளில் வாழும் பல குடும்பங்களின் வீட்டில் விளக்கு ஏற்றுவது விறகுகளே. இப்பகுதியில் யுத்தத்தில் மோசமாக பாதிப்படைந்து தமது கணவன்மாரை இழந்த சுமார் 100 வரையிலான குடும்பங்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்கள் தமது பிள்ளைகளை படிக்க வைப்பதற்காகவும், நாளாந்த சீவியத்திற்காகவும் காடுகளுக்குச் சென்று பட்ட மரங்களை வெட்டி அவற்றை வீடுகளுக்கு முன்னால் வீதிகளில் கட்டு கட்டாக கட்டி வைத்து விற்பனை செய்து அதில் கிடைக்கும் சிறிய தொகைப் பணத்தைப் பெற்று வருகின்றனர்.

ஆனால், பட்டமரங்களை வெட்டி விற்பதற்குள் அவர்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகள் வார்த்தைகளில் சொல்லி அடங்காதவை. வன்னியின் வவுனியா, மன்னார், மூல்லைத்தீவு ஆகிய பகுதிகளில் சட்டவிரோதமாக அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி பல ஹெக்ரெயர் பரப்பிளான் காடுகள் கடந்த அரசாங்கத்தின் காலத்திலும், புதிய நல்லாட்சி அரசிலும் கூட அறிக்கப்பட்டு மீள்குடியேற்றங்களும், புதிய குடியேற்றங்களும் இடம்பெற்றுள்ளது. பெரிய

வாகனங்களிலும், லொறிகளிலும் பெறுமதி மிக்க பெரிய மரங்கள் வெட்டப்பட்டு சில அதிகாரிகளுடன் துணையுடன் கொண்டும் செல்லப்படுகின்றது. ஆனால் அதற்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்காத அதிகாரிகள் பட்ட மரங்களை வெட்டி விற்கும் அப்பாவிப் பெண்களை கூட விட்டுவைக்காத நிலை இங்கு தொடர்கிறது.

அன்மையில் கூட வவுனியா, மன்னகுளம் பகுதியில் சில பெண்கள் ஒன்று சேர்ந்து விறகு வெட்டுவதற்காக சென்றுள்ளனர். தமது உடலை வருத்தி கஸ்ரப்பட்டு விறகை வெட்டி தமது துவிச்சக்கர வண்டிகளில் வைத்து உருட்டிக் கொண்டு வரும் போது நெடுங்கேணி பகுதியில் இருந்து வந்த வனஇலாகா அதிகாரிகள் குறித்த பெண்களை வழிமறித்து அவர்கள் கொண்டு வந்த விறகு கட்டடையால் அவர்களை தாக்கியதுடன், காட்டிற்குள் வந்தால் மரத்துடன் கட்டி வைத்து கொழுத்துவோம் என்று மிரட்டியதாகவும் பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் கூறுகின்றனர். தம்மை நீதிமன்றத்தில் ஒப்படைக்குமாறு அப் பெண்கள் கோரிய போதும் அதனை கண்டுகொள்ளாத வனஇலாகாவினர் அப்பெண்களை தாக்கியுள்ளதாக கூறப்படுகிறது. அப்படியாயின் சட்டத்தை கையில் எடுத்து மனிதனேயமற்றவர்களாக வனஇலாகாவினர் செயற்படுகின்றனரா? என்ற சந்தேகம் கூட எழாமல் இல்லை.

விறகினால் தாக்குதலுக்குள்ளான பெண்கள் வைத்தியசாலைக்கு சென்று மருத்து கட்டக் கூட அஞ்சம் வகையிலேயே மிரட்டப்பட்டுள்ளார்கள். இது ஒரு புறமிருக்க, மருத்து கட்ட வைத்தியசாலைக்குச் செல்ல பஸ்சிற்கு காச இல்லாத காரணத்தினால் கூட சில பெண்கள் மருத்து கட்டாது இருந்தநிலையும் உண்டு. இவ்வாறு வறுமையில் வாடிய அப்பாவிப் பெண்களிடம் தமது வீரத்தை காட்டிய வனஇலாகா அதிகாரிகள் அருகில் இருந்த வீடுகள், கடைகளுக்குள்ளும் புகுந்து சோதனை செய்ததுடன் பல ஆண்கள் மீதும் தாக்கியுள்ளதாக மன்னகுளம் மக்கள் கூறுகின்றனர். பிஸ்ரலை எடுத்து சுடப்போவதாக கூறி மிரட்டியுள்ளனர். அவர்கள் இனவாதப் போக்குடன் செயற்படுவதாகவும் அம் மக்கள் கூறுகின்றனர். இவ்வாறான அடாவடிக்கள் போரால் பாதிக்கப்பட்ட தம்மைப் போன்ற அப்பாவி

மக்களுக்கு எதிராக மட்டுமே என்கின்றனர் பாதிக்கப்பட்டவர்கள்.

காட்டு மரங்களை வெட்டுவது சட்டவிரோதமான குற்றமே. அதற்கு எதிராக சட்ட ரீதியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டும் என்பது உண்மையே. ஆனால் சட்ட நடவடிக்கையை விடுத்து பெண்கள் மீது தாக்குதல் நடத்துவதும், பிஸ்ரலை காட்டி மிரட்டுவதும் எந்த வகையில் நியாயமானது. இவ்வாறு செய்ய வனஇலாகா அதிகாரிகளுக்கு சட்டத்தில் இடம் உள்ளதா? என்பது பலரதும் மனங்களில் எழும் கேள்விகள். பெரிய மரங்களை கடத்துவப்வர்களை விடுத்து சிறிய விறகுகளை வெட்டுவர்கள் மீது மட்டும் நடவடிக்கை எடுப்பது எந்த வகையில் நியாயமானது...?

இம் மக்கள் மரம் வெட்டக் கூடாது என்பதை அறியாதவர்கள் அல்ல. ஆனால், அவர்கள் போரின் கொடுமையால் விறகு வெட்ட வேண்டிய நிலைக்கு பொருளாதார ரீதியாக வலிந்து தள்ளப்பட்டார்கள். இதிலிருந்து விடுபட அவர்களுக்கும் விருப்பம். ஏனெனில் விறகு கொத்தி விற்பது என்பது எவ்வளவு வேதனையானதும், உடலை வருதும் வேலை என்பதும் நாளாந்தம் துன்பப்பட்ட அவர்களுக்கு புரியாததும் இல்லை.

ஆனால், போரில் கணவன்மாரை இழந்த விதவைப் பெண்கள், பொருளாதார ரீதியாக மிகவும் மோசமாக பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்கள் என்பன இன்று வரை கவனிப்பார் அற்ற நிலையிலேயே இருக்கின்றார்கள். அவர்களின் விருத்திகாக எந்தவொரு முறையான அபிவிருத்தியும் மத்திய அரசினாலும் சரி, மாகாண அரசினாலும் சரி இடம்பெற்றதாக தெரியவில்லை.

இம் மக்கள் வாழ்க்கைப் போராட்டத்திற்கு முறையான வாழ்வாதார உதவிகள் வழங்கப்படுகின்ற போது மட்டுமே இம் மக்கள் விறகு வெட்டி விற்பனை செய்வதை தடுக்க முடியும். மாறாக ஒரு வயிறு சோற்றுக்காக கையில் பிடித்து வைத்துள்ள உயிர்களுடன் போராடும் போது சிறிய அளவில் விறகுகளை வெட்டுவதைத் தடுப்பது என்பது எந்த வகையிலும் நியாயமானது அல்ல.

'சொர்க்கத்தின் நுழைவாயில்கள் சிறுவர்களே!', 'எதிர்காலத்தின் திறவுகோல்களும் சிறுவர்கள் தான்', 'இன்றைய சிறுவர்கள் நானைய தலைவர்கள்', போன்ற கோசங்கள் அதிகம் இருந்தாலும் எமது நாட்டின் சிறுவர்களில் அநாதரவாக இருக்கின்ற சிறுவர்களின் நிலையோ "ஸ்ரிகின்ற காட்டுத்தீய அணைப்பதற்கு குடத்தில் தண்ணீர் கொண்டுவந்து கொட்டுவது போல" உள்ளது தற்போதும்!

அரவணைத்து நெறிப்படுத்தி உலகுக்கு அறிமுகம் செய்து வைக்கும் பெற்றோரை இழந்து அநாதரவாகி நிற்கும் எம் சிறுவர்கள் மீதான கரிசனைகள் குறைந்து அவர்களின் எதிர்காலத்தை குனியமாக்கி வாழும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

யுத்தத்தின் போது தமிழ் மக்கள் தமது உடல்கள் மற்றும் உடமைகளை மட்டும் இழக்கவில்லை எதிர்கால சந்ததியினராகிய குழந்தைகளின் முறையான வாழ்க்கை வட்டத்தையும் இழந்துள்ளனர்.

இதன்காரணமாக சிறுவர்கள் தமது கல்வி, பராமரிப்பு, சுகாதாரம் போன்ற பல வழிகளிலும் புறக்கணிக்கப்பட்டு சொல்லியடங்காத துயரங்களுடன் வாழ்கின்றனர்.

ஓரு குழந்தை தனது தொட்டில் பருவத்தில் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டிய சுகங்கள் தொடக்கம் சிறுவர்கள் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டிய உரிமைகள் வரைக்கும் இப்போதும் அவர்களுக்கு அவை எட்டாக்கனியாகவே உள்ளது.

பெற்றோரின் அரவணைப்பில் இருந்து கல்வி, பாசம், நேசம், உரிமை என்பவற்றை பெற்றுக்கொள்ளும் சிறுவர்களே இப்போது சுற்றிவரும் பூமியில் அதிகம். அவர்களே தமது எதிர்காலத்தை நிலைப்படுத்த சிரமப்படும் நிலை இருக்கும் போது அநாதரவாக்கப்பட்டு அலைந்து திரியும் சிறுவர்களின் நிலை எவ்வாறு இருக்கும் என்பதை யாரும் சொல்லித்தெரியவேண்டியதில்லை.

கடந்த 2009ம் ஆண்டு முள்ளிவாய்க்காலில் துடைத்து அழிக்கப்பட்ட தமிழ் மக்களில் எஞ்சியோர் முகாம் வந்த போது வெயதான தூயவன் என்ற சிறுவனும் முகாமிற்கு வந்தான். அவனின் சொந்த கதை தான் இது!

இறுதி யுத்தத்தில் தனது தந்தையை கிளிநோச்சிப் பகுதியில் வைத்து இழந்து தாய் மற்றும் ஒரு

பொட்டிமிக்க உலகத்தற்கு ஏற்றதாய் மாற்றப்படவேண்டிய தூயகச்சிறுவர்கள்..!

சுகோதரியுடன் இருட்டுமுடு தாண்டி மாத்தளன் சென்றுள்ளன்.

அங்கும் அவர்களிற்கான பாதுகாப்பு உறுதிப்படுத்தப்பட்ட பிரதேசமென்று பிரகடனம் செய்த போதும், அங்கேயே தனது தாயையும் சுகோதரியையும் இழந்துள்ளான். (பிரகடனம் செய்த

பகுதி ஏன் என்ற என்னம்

இப்போது எனக்கு வருகிறது என்று

கண்களங்குள்ளிருந்து சிறுவன்.)

அதன் பின் உறவினர் துணையோடு முகாமிற்கு வந்துள்ளான். 'தொட்டில் மணம் மாறாத பிள்ளைகளை தொட்டில் கொடி உறவை தேடும்' என்பார்கள். அதுபோலவே ஆறு

வயது பாலகனும் அவனின் அம்மாவை தேடி அழுது புரண்டு ஆர்ப்பரித்துள்ளான். அதன்பின்னர் படிப்படியாக தனது இழப்பை உணர்ந்து தன்னை நிதானப்படுத்தி கொண்டுள்ளான். அதன் பின்னரும் அவனுக்கு பல சோகங்கள் அடுக்குக்காய் காத்திருந்தன.

இதை விதியென்பதா...? அல்லது தமிழனாக பிறந்த குற்றமென்பதா..?

உறவினர் பார்வை தூரமாய் போனதால் சோகம் அவனை மடியில் போட்டு, தனது தாலாட்டை பாடியது. சோகத்தின் தாலாட்டை கேட்க முடியாமல் சிறுவர் இல்லம் ஒன்றை தேடி அங்கு அடைக்கலம் புகுந்தான்.

அங்கு தன்னைப்போல் பல சிறுவர்கள் இருப்பதை கண்டு ஆனந்தம் கொள்வதா? அல்லது ஆறுதல் சொல்வதா..? என்ற கேள்வி அவனிடம் எழுந்தது. பின் ஆறுதலுக்காக அடைக்கலம் புகுவோம் என்று அங்கு தன்னை நிலைப்படுத்திக் கொண்டான்.

அங்குள்ள நாற்றுக்கணக்கான சிறுவர்களிற்கு மத்தியில் இவனும் ஒருவனாக தற்போது அங்கு வலம் வந்து கொண்டிருக்கின்றான்.

ஆனாலும் அங்கு உள்ள சிறுவர்களிற்கு அவர்களின் தேவைகளை முழுமையாக பூர்த்தி

செய்து கொள்ள முடியாத நிலைமையே காணப்படுகின்றது. இவ்வாறு முழுமை பெறாத தமது தேவைகளை சுருக்கி கொண்டு வாழ்வதால் போட்டி மிக்க எதிர்காலத்தை சமாளித்து கொள்ள முடியாத நிலையே ஏற்படும் என்பதில் எந்த விதமான ஜயப்பாடுகளிற்கும் இடமில்லை.

புதிய கண்டுபிடிப்புக்கள், நவீன விஞ்ஞான வளர்ச்சி என போட்டிமிக்கதாக உலகம் மாறும் நிலையில் இச்சிறுவர்கள் மட்டும் வேதனையான வாழ்வில் உள்ளனர்.

எனவே, அரசு மற்றும் அரசு சார்பற்ற அமைப்புக்கள், புலம்பெயர் உறவுகள் இச் சிறுவர்களின் எதிர்காலம் குறித்து தமது பூரணமான கண்காணிப்பை பதித்து அவர்களையும் போட்டிமிக்க உலகத்திற்கு ஏற்றால் போல் தயார்படுத்த வேண்டியது காலத்தின் கட்டாயமாகும்.

யுத்த வலிகளை தாங்கி வாழ்வதற்காக போராடும் இளைஞன்..!

சமுத்தில் வாழ்ந்த ஒவ்வொருவரும் தமது உறவுகளையும், உடமைகளையும் இழந்து சாவின் விளிம்பு வரை சென்று திரும்பியவர்கள். இவர்களில் சிலர் மாத்திரம் கொடிய போரின் வடுக்களுடன் கூடிய தளம்புகளை உடலில் சுமக்காமல் இழப்புக்களை மாத்திரம் மனதில் சுமந்து நிற்கின்றனர். ஆனால் பல்லாயிரக்கணக்கான உறவுகள் தமது மனதிலும், உடலிலும் யுத்த வடுக்களை சுமந்துகொண்டு இன்றும் வாழ்வதற்காக போராடுகின்றனர்.

இவ்வாறு யுத்த இழப்புக்களை தாங்கி உடல் அவயங்களை இழந்து பராமரிக்கப்படவேண்டிய நிலையில் இருக்கும் நாற்றுக் கணக்கான உறவுகளுக்கு இலண்டன் நம்பிக்கை ஒளி தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனம் தாயகத்தில் இயங்கும் இணைக்கும் இதயங்கள் அறக்கட்டளை ஊடாக வாழ்வாதார உதவிகளை தொடர்ந்தும் வழங்கி வருகின்றது.

அதேவேளை முள்ளந்தண்டு வடம் பாதிக்கப்பட்டு எழுந்து நடக்க முடியாத நிலையில் இருக்கும் 20 பேருக்கு குறிப்பாக மூல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் 10 பயனாளிகளுக்கும் கிளிநோச்சி மாவட்டத்தில் 10 பயனாளிகளுக்கும் என கடந்த 2015ம் ஆண்டு தொடக்கம் இன்று வரை ஒவ்வொரு பயனாளிகளுக்கும் மாதாந்தம் 2500 ரூபாய் மருந்துவ உதவியாக இலண்டன் நம்பிக்கை ஒளி நிறுவனத்தினால் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது.

அந்த வகையில் மூல்லைத்தீவு மாவட்டம் உடையார்கட்டு, குரவில் கிராமத்தில் முள்ளந்தண்டு வடம் பாதிக்கப்பட்ட பெரியசாமி ரஜிதன் என்பவர் நம்பிக்கை ஒளி நிறுவனத்தின் சேவைகளை அறிந்து தனது குடும்பம் வறுமையில் வாடுவதாகவும் தன்னால் எழுந்து நடக்க முடியாத நிலையில் இருப்பதாகவும் தனது குடும்பச் செலவை ஈடு செய்வதற்கு வாழ்வாதார

குடும்பம் யுத்த காலத்தில் இடம் பெயர்ந்து சென்று அம்பலவன் பொக்கணைப் பகுதியில் தங்கியிருந்த போது துப்பாக்கி ரவை ரஜிதனின் முள்ளந்தண்டைத் துளைத்தது. அன்றிலிருந்து ரஜிதனுக்கு இடுப்பின் கீழ் பகுதி செயல் இழந்து போயிற்று.

இந் நிலையில் வவுனியா செட்டிகுளம் முகாமிலும் மருத்துவ மனைகளிலும் சிகிச்சை பெற்று 2010ம் ஆண்டு நடேப்பகுதியில் குரவில் கிராமத்தில் மீள்குடியேற்றம் செய்யப்பட்டனர்.

ஓடி ஆடி உழைத்து குடும்பத்தை பராமரிக்கவேண்டிய வயதில் சக்கர நாங்காலியுடன் முடங்கி கிடக்கின்றான் ரஜிதன். உணர்வற்ற உடற் பாகங்களில் ஏற்படும் காயங்கள் படுக்கை புண்ணாக மாறி, தினமும் மாறாத துயருடன் வாழ்ந்து வருகின்றான்.

குடும்பத்தை பராமரிக்க வேண்டும் என்ற முயற்சியில் சிறிய பெட்டிக்கடை ஒன்று போட்டு, அதில் வரும் குறைந்த வருமானத்தில் தனது குடும்பச் சீவியத்தையும் தனது மருத்துவச் செலவையும் கொண்டு செல்வதற்கான முயற்சியில் ஈடுபடுகின்றார்.

இருப்பினும் கடையில் போதியளவு பொருட்கள் இன்மையால் வியாபாரம் மந்த கதியில் தான் செல்கின்றது. சன நடமாட்டம் அதிகம் காணப்படும் பொருத்தமான இடத்தில் தான் ரஜிதனின் கடை அமைந்திருக்கின்றது. இக் கடையில் 50,000 ரூபாய் பெயுமதியான பொருட்களை முதலீடு செய்து கொடுத்தால் நாளாந்தம் 800 ரூபாய் தொடக்கம் 1,000 ரூபாய் வரை வருமானம் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

சிறிய வயதில் யுத்த வலிகளை தாங்கி குடும்பத்தை பராமரிக்க துடிக்கும் இந்த இளைஞனுக்கு புலம்பெயர் உறவுகளின் உதவி தேவைப்படுகின்றது. கருணை உள்ளம் கொண்டவர்கள் ரஜிதனின் குடும்பத்தின் வாழ்வில் ஒளியேற்றி உதவி செய்யுமாறு தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

மேலதிக விபரங்களுக்கு இலண்டன், நம்பிக்கை ஒளி தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனத்துடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

துவண்டோர் துயர் துடைத்து ஒளி ஏற்றுவோம்

மன்னார், பெரியகடையில் எழுந்தருளியிருக்கும் ணான் வைரவர் கோவிலில், மன்னார், மணிவாசகர் சபையால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட திருவாசக முற்றோதலை இறைபணிசெம்மல், கலாபூசணம் வை. செ. தேவராசா தலைமைதாங்கி நடத்தியபோது, புதிதாக அமைக்கப்பட்ட மணிவாசகர் திருவுருவச்சிலையை தாங்கி வீதிவெலம் வருவதையும், திருவாசக முற்றோதல் இடம்பெறுவதையும், மன்னார் அறநெறி பாடாசலைகளும், இந்து அமைப்புகளும், கோவில் அறங்காவலர்களும் இணைந்து இறைபணிசெம்மலை கெளரவிக்கும் முகமாக ஏற்பாடு செய்திருந்த 'நடராஜர் சிலை'யை ஆலயத்தின் தலைவர், டாக்டர். கதிர்காமநாதன் வழங்கி கெளரவிப்பதையும் படத்தில் காணலாம்.

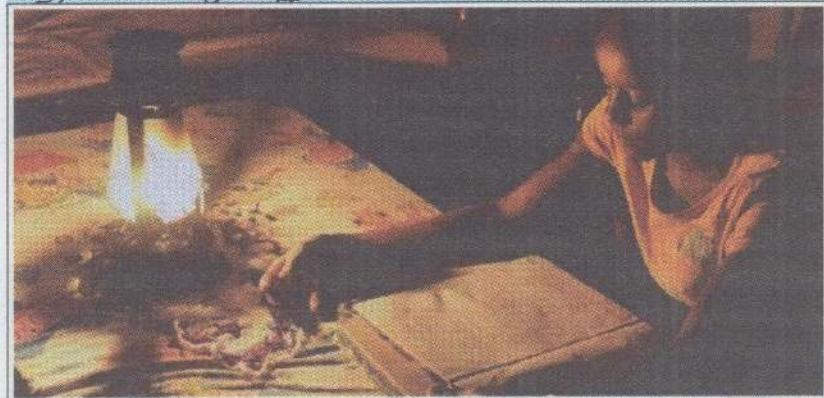
முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் 21.03। குடும்பங்களுக்கு மின்சாரம் தீவிடல்..!

முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் சுமார் இருபத்தோராயிரத்து 31 குடும்பங்களுக்கு இதுவரை மின்சாரம் வழங்கப்படாதுள்ளதாக தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் யுத்தத்தின் பின்னரான மீள்குடியமர்வையுடெது தற்போது நாற்பத்தோராயிரத்து 322 குடும்பங்கள் மீள்குடியேறியுள்ள நிலையில் இன்று வரையும் மீள்குடியேறிய மக்களின் அடிப்படைத்தேவைகள் பல நிறைவு செய்யப்படாமல் உள்ளன.

முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் மீள்குடியேறியுள்ள குடும்பங்களில் அரைவாசிக்கும் மேற்பட்டோர் மின்சார வசதிகள் இன்றி வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தின் வெலியா, ஓட்டுசுட்டான், புதுக்குடியிருப்பு, கரைதுறைப்பற்று, மாந்தை கிழக்கு, துணுக்காய் ஆகிய பிரதேச செயலர் பிரிவுகளில் இருபத்தோராயிரத்து 39 குடும்பங்களுக்கு மின்சார வசதிகள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டிய தேவையுள்ளதாக இலங்கை மின்சார சபையினால் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

வெனியா, செட்டிகுளம் பகுதியில் இராணுவத்தின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள ஆறாயிரத்து 348 ஏக்கர் காணியை விடுவிக்க வேண்டும் என செட்டிகுளம் பிரதேச செயலக அபிவிருத்திக் குழுக் கூட்டத்தில் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது..!

வெனியா, செட்டிகுளம் பகுதியில் இராணுவத்தின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள ஆறாயிரத்து 348 ஏக்கர் காணியை விடுவிக்க வேண்டும் என செட்டிகுளம் பிரதேச செயலக அபிவிருத்திக் குழுக் கூட்டத்தில் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது.

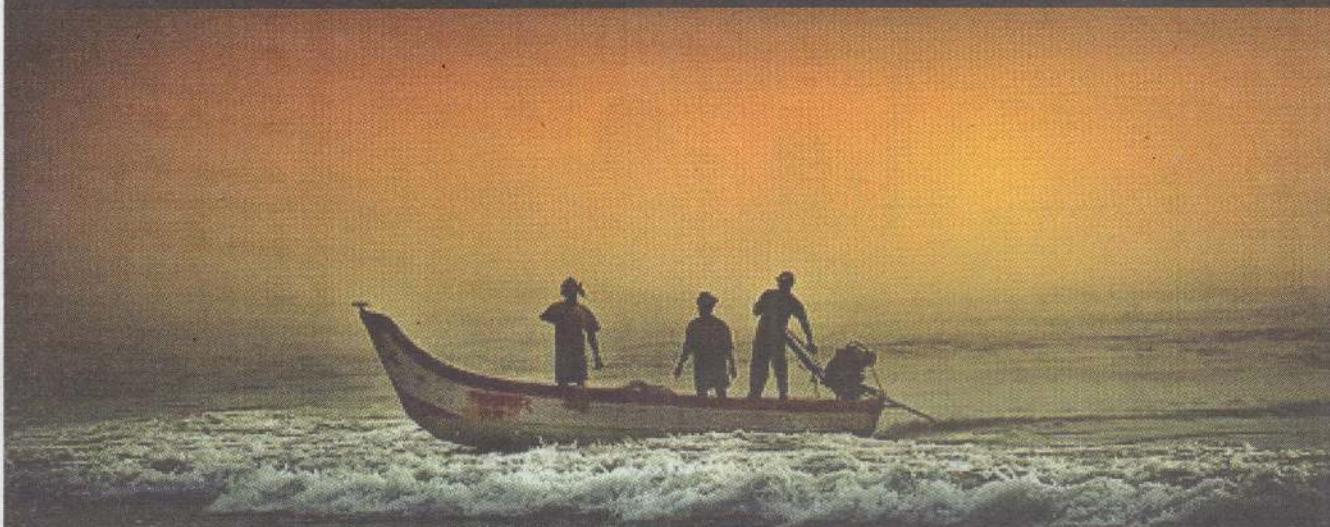
ஜக்கிய மக்கள் குதந்திர முன்னணியின் வன்னி மாவட்ட பாரானுமன்ற உறுப்பினர் கே.கே.மஸ்தான் தலைமையில் இடம்பெற்ற பிரதேச அபிவிருத்திக் குழுக் கூட்டத்திலேயே இத்தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

புதிய அரசாங்கம் பதவியேற்ற பின்னர் முதன் முறையாக நடைபெற்ற இவ் அபிவிருத்திக் குழுக் கூட்டத்தின் போது, செட்டிகுளம் பிரதேசத்தில் யுத்தத்தால் இடம்பெயர்ந்த மக்கள் தங்கவைக்கப்பட்டிருந்த இடைத்தங்கல் முகாம் அமைந்திருந்த ஆறாயிரத்து 348 ஏக்கர் காணி இராணுவத்தினரின் வசம் காணப்படுகின்றது. 'இதனை விடுவிக்க வேண்டும் என முன்னணிய அபிவிருத்திக் குழுக் கூட்டத்தில் தீர்மானிக்கப்பட்ட போதும் அது விடுவிக்கபடவில்லை' என வன்னி மாவட்ட நாடானுமன்ற உறுப்பினர் சிவசக்தி ஆளந்தன் தெரிவித்தார்.

இதன்போது குறித்த விடயம் தொடர்பில் விவாதிக்கப்பட்டு அக்காணியை இராணுவம் விடுவிக்க வேண்டும் என அபிவிருத்திக் குழுத் தலைவரின் அனுமதியிடன் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அத்துடன், அதில் ஆயிரம் ஏக்கர் காணியை அப்பகுதியில் உள்ள இருபதாயிரம் கால்நடைகளினதும் மேய்ச்சல் தரையாக பயன்படுத்த அனுமதி வழங்கப்படுவதாகவும், அதில் அடங்கியுள்ள தனிநபர்களின் காணிகளை அவர்களிடம் மீள் ஒப்படைக்க வேண்டும் எனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது.

இது தவிர, செட்டிகுளம் பிரதேசத்து குடிநீரில் கல்சியத்தின் செறிவு அதிகமாக காணப்படுவதால் குத்தமான குடிநீரை பெறுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டும் எனவும் இக் கூட்டத்தில் தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தது.

இதேவேளை, இவ் அபிவிருத்திக் குழுக் கூட்டத்தில் வடமாகாண சுகாதார அமைச்சர் ப.சத்தியலிங்கம், வடமாகாணசபை உறுப்பினர்களான ஜி.ரி.விங்கநாதன், ம.தியாகராசா, இ.இந்திரராசா, எ.பி.நடராஜா, ஜெயதிலக, தினைக்களத் தலைவர்கள், பொலிஸ் அதிகாரிகள், பொதுமக்கள் என்ப பலரும் இந்திகழ்வில் கலந்து கொண்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

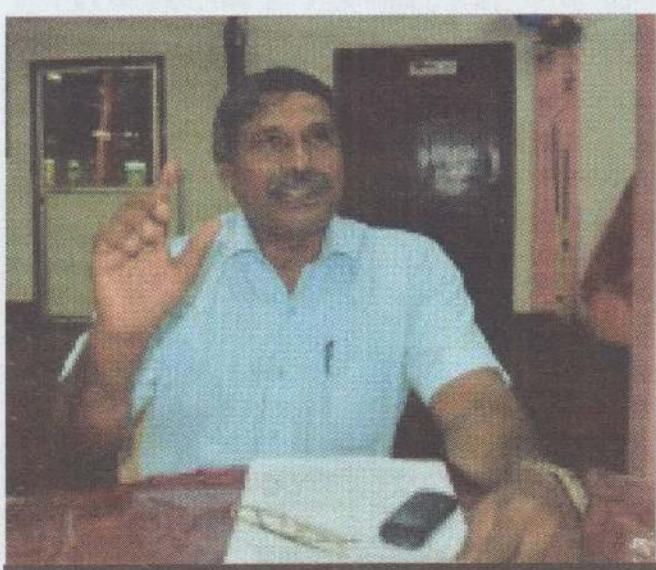
யுத்த காலத்திற்கு விட நாங்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளோம், எங்களை வாழ விடுங்கள்: முல்லை மீனவர்கள் ஆதங்கம்..!

இத்தம் முடிவடைந்து 7 ஆண்டுகள் நிறைவடைகின்ற போதும் அது தந்த வலிகள், வேதனைகள் இன்றும் எம் மக்களை விட்டு அகலவில்லை. வடபகுதி மக்கள் யுத்தத்தால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் என்ற போதும் அவர்களில் மீனவ சமூகம் எதிர்நோக்கிய பாதிப்புக்கள் என்பது மிகவும் அதிகமானவேயே.

யுத்தம் மட்டுமன்றி இயற்கை பேரிடர்களையும், இந்திய மீனவர்களின் அத்துமீறல்களையும் அவர்கள் எதிர்நோக்கியே வருகின்றனர். இதனால் அவர்களது வாழ்க்கையில் நாளாந்தம் பல பிரச்சனைகளுக்கு முகம் கொடுத்து வருகின்றனர். அந்த வகையில் வடபகுதியில் கடற்தொழிலில் பல்வேறு பிரச்சனைகளை எதிர்நோக்கும் ஒரு மாவட்டமே மூல்லைத்தீவு மாவட்டமாகும்.

மூல்லைத்தீவு மாவட்ட மீனவர்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகள், சவால்கள் தொடர்பாக வடமாகாண கடற்தொழிலாளர் இணையத்தின் பொருளாளரும், மூல்லைத்தீவு மாவட்ட கடற்தொழிலாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சாமாசத் தலைவருமான அமரியதாஸ் எமது நம்பிக்கை ஒளி பத்திரிகைக்கு வழங்கிய விசேட பேட்டி.

“வடபகுதியில் மூல்லைத்தீவு மாவட்டம் கடற்தொழிலில் முக்கியமான மாவட்டம். இங்கு நான்காயிரத்து 500 குடும்பங்கள் வரை கடற்தொழிலிலை நம்பிவாழ்வர்கள். மூல்லைத்தீவின்

மாத்தளன் தொடக்கம் கொக்கிளாய் வரையிலான 72 கிலோமீற்றர் நீளமான கடற்பகுதியில் வாழும் மக்கள் கடற்தொழில் செய்பவர்களே. ஆனால் யுத்தம் நடைபெற்ற காலப்பகுதியிலும் சரி, தந்போதும் சரி எமது மாவட்ட மீனவர்களே அதிக பிரச்சனைகளை எதிர்நோக்குகின்றனர்.

யுத்தம் நடைபெற்ற போது நாம் ஆழ்கடல் மீன்பிடியில் ஈடுபட முடியாத நிலையே காணப்பட்டது. ஆழ்கடலுக்கு சென்றால் கடற்படையினரின் அச்சுறுத்தலை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. எமது மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சில மீனவர்களையும் நாம் இதனால் இழந்துள்ளோம்.

இதனால், கரையோரத்தில் இருந்து 5 கிலோமீற்றர் தூரத்திற்குச் சென்றே மீன்பிடி நடவடிக்கையில் நாம் ஈடுபட்டு வந்தோம். ஆனால் அப்போது நாம் பிடித்த மீன்கள் அளவுக்கு தந்போது ஆழ்கடல் சென்றும் பிடிக்க முடியவில்லை. காரணம் அத்துமீறிய மீனவர்களின் வருகை.

இந்தநிலையில், கடந்த 11 வருடங்களுக்கு முன் 2004 ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட சனாமி பேரிடரும் எமது மாவட்டத்தை துவம்சம் செய்தது. அதில் செல்வபுரம், கோவில் குடியிப்பு, மணற்குடியிருப்பு, வண்ணாங்குளம், கள்ளப்பாடு வடக்கு, கள்ளப்பாடு தெற்கு, தீர்த்தக்கரை, சிலாவத்தை, மூல்லைத்தீவு நகரம் ஆகிய பகுதிகள் மிகவும் மோசமாக முழுமையாக பாதிப்படைந்தது. இவ் மீன்பிடிக்கிராமங்களும் அழிவடைந்தன. மூவாயிரத்து 432 பேரை நாம் இழந்தோம். இது தவிர ஏனைய பகுதி மீனவர்கள் பலரது மீன்பிடி உபகரணங்கள் முற்றாக அழிந்தன. அதில் இருந்து நாம் மீன் எழுந்து வர கிட்டத்தட்ட இரண்டு, மூன்று வருடங்களுக்கு மேல் சென்றது.

நாம் அந்த பேரிடர் அழிவில் இருந்து விடுபட்ட பின்னர் இறுதியுத்தம் மீண்டும் எம்மை சோகத்தில் ஆழ்த்தியது.

இறுதி யுத்தத்தின் போது நாம் எமது உடமைகள் அனைத்தையும் இழந்தே இடம்பெயர்ந்தோம். மீன்பிடிப்பதற்கான எந்த வித வளங்களும் அற்ற நிலையிலேயே 2010 ஆண்டு மீள்குடியேற்றப்பட்டோம். சில நிறுவனங்கள் மற்றும் அரசால் வழங்கப்பட்ட

துவண்டோர் துயர் துடைத்து ஒளி ஏற்றுவோம்

உதவிகளைக் கொண்டு எமது கடற்தொழில் உபகரணங்களைப் பெற்று நாம் தொழிலில் ஈடுபட்டு வருகின்றோம். ஆனால் தந்போது யுத்தம் முடிவடைந்தாலும் நாம் தொழில் ரீதியாக பல்வேறு பிரச்சனைகளுக்கு முகம் கொடுத்தே வருகின்றோம்.

இந்திய இழுவைப்படகின் ஆக்கிரமிப்பு காரணமாக வாழ்வாதாரம் பாதிக்கப்படுகின்றது. இது குறித்து ஜனாதிபதி மைத்திரிபால் சிறிசேன மற்றும் எதிர்கட்சி தலைவர் இரா.சம்பந்தன் ஆகியோரின் தலைமையில் கடந்த 2015 பெப்ரவரி 2 ஆம் திங்கிட கூட்டம் ஒன்று நடைபெற்று சில முடிவுகளும் எடுக்கப்பட்டிருந்தது.

இலங்கை எல்லைப் பரப்புக்குள் அத்துமீறி வரும் அனைத்து இந்திய இழுவைப்படகுகளையும் கடற்படையினர் உடனடியாக கைதுசெய்து சட்டநடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என இதன்போது தீர்மானம் எடுக்கப்பட்டது. ஆனால் அது சரியான முறையில் நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதாக தெரியவில்லை. மாநாக கடற்படையினர் இந்திய மீனவர்கள் அத்துமீறி மீன்பிடிப்பதற்கு உதவி செய்கின்றனர்.

எமது மாவட்டத்தில் மார்கழி - தை மாதங்களில் இரால் அதிகமாக காணப்படும். இக்காலத்தில் இப்பகுதியை ‘இரால் வங்கி’ என அழைப்பார்கள். ஆனால் அவற்றை அழிக்கின்ற மற்றும் வழித்து தடைத்து கொண்டு செல்கின்ற நடவடிக்கை அத்துமீறிய மீனவர்களால் இடம்பெறுகின்றது.

யுத்தத்தாலும், இயற்கை அன்றத்தத்தாலும் பாதிக்கப்பட்ட மூல்லைத்தீவு மக்கள் தங்கள் வாழ்வாதாரத்தை கட்டியெழுப்ப முயற்சி எடுக்கின்ற இந்த வேளையிலே முந்கூட்டியே இந்திய ரோலர்கள் எமது கடற்பரப்பிலே வளங்களை சூறையாடுகின்றன.

இது ஒருபுறமிருக்க, மூல்லைத்தீவு தவிர 72 தென்னிலங்கை படகுகளுக்கு பருவகால மீன்பிடிக்கு அனுமதி வழங்கியிருந்த போதிலும் 300க்கு அதிகமான தென்னிலங்கை மீனவப்படகுகள், மூல்லைத்தீவு மாவட்ட கடற்தொழில் தினைக்களத்தின் அனுமதியின்றி அத்துமீறி மீன்பிடித்து வருகின்றது. சித்திரை மாதம் தொடக்கம் ஐப்பசி மாதம் வரை இவர்கள் எமது மாவட்டத்தில் மீன்பிடிக்கின்றனர்.

கடந்த காலங்களில் முழுமையாக பாதிக்கப்பட்ட நாம் தந்போது பொருளாதார மற்றும் தொழில் ரீதியாக மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். இது தொடர்பில் எமது மக்கள் பிரதிநிதிகள் தீர்க்கமான முடிவு ஒன்றினை எடுக்க வேண்டும்.

எமது நாட்டில் மீன்பிடி தொடர்பான ஒரு சிறந்த தேசியக் கொள்கை இதுவரை இல்லை. அதனை 2016 ஆம் ஆண்டு உருவாக்கி நாம் எமது கடலில் சுதந்திரமாக தொழில் செய்து எமது குடும்பங்களின் நாளாந்த சீவியத்தைப் போக்கக் கூடிய வழிவகைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதே எமது மீனவ சமூகத்தின் எதிர்பார்ப்பு” எனத் தெரிவித்தார்.

தற்கொலைக்கு முயன்ற சபிதாவுக்கு உதவிய நம்பிக்கை ஓளி..

வயலும் வயல் சார்ந்த அழகிய கிராமத்தில் இயற்கையை ரசிப்பதற்குரிய மன்னிலையற்ற ஒரு பெண்ணின் அலறல் குரல்..! இவளின் வாழ்வில் என்ன நடந்தது? வீட்டின் மூலமைலே படுத்த படுக்கையில் சுயமாக இயங்க முடியாத நிலையில் கண்களில் நீர்வடிய இருளில் இவள் இருப்பதற்குரிய காரணம் தான் என்ன..?

ஆம், கிளிநோச்சி, பிரமந்தனாறு, தருமபுரம், 1ஆம் வாய்க்கால் கிராமத்தில் வயல் வெளி நடுவே ஒலையால் வேயப்பெற்ற ஒரு சிறிய பாதுகாப்பற்ற கொட்டகையில் படுத்த படுக்கையில் இருந்தார் சண்முகரத்தினம் சபிதா. 27 வயது நிற்பிய பெண் இவள். விவசாயத்தை நம்பி வாழும் குடும்பத்தில் பிறந்த இவள் கிளி/பிரமந்தனாறு அரசினர் தமிழ் கலவன் பாடசாலையில் எதிர்கால கனவுகளுடன் கல்வி கற்றாள். கல்வியிலும் விளையாட்டிலும் குறித்த பாடசாலையில் தனக்கென ஒரு தனி இடத்தை தக்கவைத்த பெருமை இவளையே சாரும்.

பாடசாலை நேரத்தில் கல்வியும் விளையாட்டும், வீட்டுக்கு வந்தவுடன் தந்தையுடன் இணைந்து விவசாயத்துக்கான உதவிகளும் செய்து, மன நிறைவுடன் இவளும் இவளுடைய இரண்டு தமிழ்மாரும் இரண்டு தங்கையும் அம்மா, அப்பா வென் குடும்ப சகிதம் வாழ்ந்து வந்தாள்.

இவர்களுடைய வாழ்வு இறுதி யுத்தத்திற்கு பிற்பாடு தலைக்கொகி மாறியது. கொடிய யுத்தம் மூலமை மண்ணிலும் அரங்கேறியது. ஷல்வீசுக்கள் உடையார்கட்டு வயல்வெளிகளில் வீழ்ந்தது. இராணுவத்தினரின் கண்முடித்தனமான தாக்குதல் காரணமாக தாம் பிறந்து வளர்ந்த சொந்த மண்ணை விட்டு, இடம்பெயர்ந்த குடும்பங்களோடு இடம்பெயர்த தொடங்கியது சபிதா குடும்பம். பல்வேறு இடங்களுக்கும் இடம் பெயர்ந்து

மரநிழலிலும், பொதுக்கட்டங்களிலும் தங்கியிருந்து இறுதியாக மாத்தளன் பகுதியில் தங்கியிருந்த போது, எங்கிருந்தோ வந்த ஷல் சபிதாவை உருக்குலைய வைத்தது.

படுகாயத்தை உடலில் குமந்தபடி இரத்த வெள்ளத்துடன் இராணுவக்கட்டுப்பாட்டுப்பகுதிக்கு கொண்டுவரப்பட்டு சிகிச்சை வழங்கப்பட்டது. எவ்வளவு சிகிச்சை வழங்கினாலும் சபிதாவின் உயிரை மட்டுமே காப்பாற்ற முடிந்தது. ஷல்லின் பாகங்கள் சபிதாவின் முள்ளந்தன்டை பலமாக பாதித்ததால் இடுப்புக்கு கீழ் இயக்கம் இழந்த சபிதா படுத்த படுக்கையானாள்.

துரு துரு வென் ஓடியாடி திரியும் சபிதாவால் சுயமாக எழுந்து நடக்க முடியாத நிலை. உடலில் ஏற்பட்ட காயங்கள் ஆழியவுடன் வைத்தியசாலையில் இருந்து குடும்பத்துடன் இணைக்கப்பட்டாள்.

2010ம் ஆண்டு நடுப்பகுதியில் சபிதா குடும்பம் சொந்த இடமான பிரமந்தனாறு பகுதியில் யீள் குடியேற்றம் செய்யப்பட்டனர். அடிப்படை வசதிகள் எதுவுமற்ற நிலையில் தற்காலிக கொட்டகையில் குடியமர்த்தப்பட்டனர். உடல்நிலை இயலாமல் இருக்கும் சபிதா குறித்த கொட்டகையிலேயே பராமரிக்கப்பட்டாள்.

மகளின் நிலையை நினைத்து நினைத்து மனத்தாக்கத்துக்கு உள்ளான சபிதாவின் தந்தை சண்முகரத்தினம் 2010.12.19 திகதி வயலுக்கு வீசுறுவதற்காக வைத்திருந்த பூச்சி மருந்தை உட்கொண்டு உயிரிழந்தார். அன்றிலிருந்து சபிதாவின் தாய் கலிவேலைக்குச் சென்று தான் குடும்பத்தை பராமரித்தார்.

தனது தந்தை தனக்காகத் தான் இறந்தார் என்ற மனத்தாக்கத்தில் தானும் உயிருடன்

இருக்கக்கூடாது என்று நினைத்த சபிதா வீட்டில் யாரும் இல்லாத நேரம் தனது கட்டில் அருகில் இருந்த தீப் பெட்டியை எடுத்து வீட்டுக்கு தீவைத்து தற்கொலை முயற்சியில் ஈடுபட்டாள். அன்றையதினம் அயல் வீட்டுக்காரரின் துணையுடன் சபிதா காப்பாற்றப்பட்டாள். ஆனால் வீடு முற்றுமுதாக ஏரிந்துவிட்டது.

இவ்வாறு தினமும் தன் இயலாமையை நினைத்து நினைத்து வருந்திக்கொண்டிருக்கும் சபிதா குடும்பத்தின் வருமானம் குடும்பச் செலவுக்கே போதியதாக இல்லை. இந் நிலையில் சபிதாவின் நிலை தொடர்பாக தகவல் அறிந்த இலண்டன் நம்பிக்கை ஓளியின் இணைநிறுவனமான இணைக்கும் இதயங்கள் அறக்கட்டளையின் பணியாளர்கள் சபிதாவின் இருப்பிடம் நோக்கிச் சென்று அவளின் மருந்துவத் தேவைகளுக்கான உதவிகளைச் செய்தனர். தொடர்ந்து 2015 ஆண்டு தொடக்கம் மாதாந்தம் மருத்தவச் செலவுக்காக 2500 ரூபாயை வழங்கி வருகின்றனர். இந்த நிதி உதவி சபிதாவுக்கு பெரிய ஆறுதலாக இருப்பதாக சபிதாவின் அம்மா இலண்டன் நம்பிக்கை ஓளி நிறுவனத்துக்கும் இணைக்கும் இதயங்கள் அறக்கட்டளைக்கும் தனது நன்றிகளை தெரிவித்தார்.

கடந்த யுத்தம் இது போன்று எத்தனை சபிதாக்களை உருவாக்கியிருக்கின்றது...! அத்தனை சபிதாக்களையும் தாங்கி நிற்பது புலம்பெயர் உறவுகள் என்று நினைக்கும் போது பெருமிதமடைகின்றது. தொடர்ந்தும் இலண்டன் நம்பிக்கை ஓளி தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனத்துடன் தொடர்பு கொண்டு உதவிக்கரம் நீட்ட முன்வாருங்கள்...

அடிப்படை வசதிகள் கில்லாமல்

வாழ்ந்து வரும் தோட்ட மக்கள்....

இந்த நவீன காலத்திலும் அடிப்படை வசதிகள் இல்லாமல் வாழ்ந்து வரும் சமூகத்தில் எதிர்காலத்தை தீர்மானிப்பது எவ்வாறு என்ற மனதாக்கத்துடன் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள் மதுரட்ட பெருந்தோட்ட நிர்வாகத்தின் கீழ் இயங்கும் வல்பபனை மகாஹவா தோட்ட மக்கள்.

இந்த தோட்டம் இராகலையிலிருந்து 10 கிலோ மீற்றர் தொலைவில் உள்ளது. இத்தோட்டத்தில் 250ற்கும் மேற்பட்ட மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்கள் வாழும் குடியிருப்புகள் வெள்ளையர்களின் காலத்தில் கட்டப்பட்ட குடியிருப்புகளாக இருந்தாலும் இம்மக்களின் உழைப்பால் மிச்சப்படுத்திய பணத்திலும் ஊழியர் சேமநல நிதியிலும் செலவு செய்து தங்களின் இருப்பிடங்களை சீர் செய்துள்ளமை கூடிக்காட்டப்பட வேண்டிய விடயமாகும்.

இங்கு ஒரு வருடங்களுக்கு முன்பு தோட்ட நிர்வாகத்தால் காணி பகிர்ந்து தேயிலை செடிகளின் எண்ணிக்கைகளின் அடிப்படையில் 800 தொடக்கம் 1500 தேயிலை செடிகள் ஒரு குடும்ப ரீதியாக தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

பராமரிக்கும் பொறுப்பு தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அதேவேளை இதற்கான பராமரிப்பு பணத்தையும் தொழிலாளர்கள் செலவு செய்ய வேண்டும். இத்தோட்ட தொழிற்சாலை முடப்பட்டுள்ளதோடு இங்கு பறிக்கப்படும் தேயிலை கொழுந்துகளை வேறு பிரதேசத்தில் உள்ள தோட்டங்களுக்கு அனுப்பப்படுகின்றது. மேலும் இத்தோட்டத்தில் முன்னர் தோட்ட நிர்வாகத்திற்கு கீழ் தேயிலை செடிகள் இருந்தபோது தேயிலை மலைகளை மேற்பார்வை செய்வதற்கு உத்தியோகத்தரகள் மற்றும் கங்காணிமார்கள் இருந்த போதிலும் தற்போது உத்தியோகத்தரகள் இல்லை. இதனால் தேயிலை செடிகளை எதிர்காலத்தில் பராமரிப்பது தொடர்பில் இத் தோட்டம் சிக்கல்களை எதிர்நோக்கியுள்ளது.

இத்தோட்டத்தின் உட்கட்டமைப்பு வசதிகளான பாதை, குழந்தை, போதியளவு வீடுகள், வடிக்கான்கள், மலசலகைப்படம் என சுகாதார அடிப்படை வசதிகளை எவ்வும் செய்து கொடுக்காத நிலையில் மிகவும் மோசமான அவலநிலையில் தங்களது வாழ்க்கையை நகர்த்துவதாக இங்குள்ள மக்கள் தெரிவிக்கின்றனர்.

தோட்ட நிர்வாகம் இங்கு வாழும் மக்களை அடிமை தனமாக நினைப்பதோடு, இங்குள்ள மக்களை மனிதர்களாக கருத்தில் கொள்ளாது தோட்ட நிர்வாக அதிகாரிகள் தமது சொல்லுக்கு கட்டுப்பட்டு இருக்க வேண்டும் என கருதுவதோடு, அதனை மீறும் பட்சத்தில் அவர்களை நகச்கி வேலை வாங்குவதாகவும் இவர்கள் கண்ணுடன் தெரிவிக்கின்றனர்.

அத்தோடு நின்றுவிடாமல் சில தொழிற்சங்க

தலைவர்களுடன் சமரச பேச்சவாரத்தைகளை நடத்திக்கொண்டு அவர்களுக்கு தேவையான வசதி வாய்ப்புகளை செய்து கொடுத்து விட்டு தங்களது தேவைகளை பூர்த்திசெய்யும் வகையில் தோட்ட நிர்வாகம் செயல்படுவதாகவும் இவர்களால் குற்றம் சுமத்தப்படுகின்றது. இத்தோட்டத்தில் 300 பேர் தொழில் செய்தபோதும் எல்லா தோட்ட தொழிலாளர்களிடமும் காணி பகிர்ந்து கொடுப்பதாக ஒப்பந்தங்களில் பலவந்தமாக கையொப்பங்களை

நாங்கள் படும் வேதனைகளை புரிந்து கொண்டு மலையக அரசியல்வாதிகள் மௌனம் சாதிக்காமல் இப்பிரச்சினைக்கு விடிவினை பெற்றுக்கொடுக்க வேண்டும் என்பது அவர்களின் கோரிக்கையாகும்.

நாங்கள் படும் வேதனைகளை எங்களின் பிள்ளைகளும் படக்கூடாது என நினைத்தாலும் இத்தோட்டத்தில் தற்போது காணப்படும் நிலைமையை பார்க்கும் போது எங்களது

வல்ப்பனை மகாஹவா தோட்ட மக்களின் அவலநிலை

தோட்ட நிர்வாகம் பெற்றுக்கொண்டுள்ளது. இதில் 60 தொழிலாளர்கள் மாத்திரமே இத்திட்டத்தை எதிர்த்து போராட்டத்தோடு சகல தொழிற்சங்கத்துக்கும் இப்பிரச்சினை குறித்து தெரிவித்த போதிலும் எந்த ஒரு தொழிற்சங்க அதிகாரிகளும் முறையாக பேச்சவாரத்தை மற்றும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளாமல் தோட்ட அதிகாரியின் காரியாலயத்திற்கு வந்து அதிகாரியுடன் கலந்துரையாடி விட்டு தொழிலாளர்களை ஏமாற்றி சென்றதாகவும் இவர்கள் தெரிவிக்கின்றனர்.

தற்போது ஏனையவர்கள் மௌனமாக இருந்தாலும் 60 பேர் மாத்திரமே நாங்கள் போராட வருகின்றோம். இதன் காரணமாக தோட்ட நிர்வாகம் எங்களை பயமுறுத்தி பழவாங்கும் முயற்சிகளை மேற்கொள்வதாக இவர்கள் வேதனையுடன் தெரிவிக்கின்றனர். எத்தனை தொழிற்சங்கத்துக்கு எங்களுடைய மாதாந்த சம்பளத்திலிருந்து சந்தா பணத்தை முறங்கியும் எவ்விதமான நன்மையும் எட்டப்படவில்லை என்பதே எங்களுடைய வேதனையாகும் என பாதிக்கப்பட்டவர்கள் கூறுகின்றனர். எனவே

பிள்ளைகளும் எங்களை போன்று வாழ வேண்டிய குழநிலையே அதிகமாகவுள்ளது. இத்தோட்டத்திலிருந்து மகாஹவா தமிழ் மகா பாடசாலைக்கு சுமார் 5 கிலோமீற்றர் நடந்தே செலவு வேண்டும். இப்பாதை போக்குவரத்து வசதிக்கு உகந்ததாக இல்லை. மிகவும் மோசமான நிலையில் உடைந்து குன்றும் குழியுமாக காணப்படுகின்றது. இப்பாதையினை செப்பணிட்டுத் தர எந்தவொரு அரசியல்வாதிகளும் வரவில்லை. தற்போது எங்களுடைய பிள்ளைகள் பால் லொறுகளில் மிக சிரமத்துடன் பாடசாலைக்கு சென்று வீடு திரும்பும் அவலமான நிலை இருப்பது வேதனைக்குரிய விடயமாகும்.

எத்தனை தொழிற்சங்கங்கள் இருந்தபோதிலும் எங்களுடைய பிரச்சினைக்கு தீவிர கிட்டியதாக இல்லை. புலம்பெயர் உறவுகளின் தலையிட்டிலாவது இப்பிரச்சினைக்கு தீவிர கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு எங்களுடைய பிரச்சினைகளை ஊடகங்களின் மூலம் வெளிப்படுத்தவதாக இவர்கள் தெரிவிக்கின்றனர்.

கல்விக்காக ஏழும் விசேட தேவைக்குட்பட்ட சிறுவர்கள்...!

பல்லாயிரக்கணக்கான உயிர்களை காவு வாங்கிய கொடிய யுத்தம் முடிவடைந்து ஏழு வருடங்கள் கடந்தும் அரசியல் மாற்றங்கள் ஏற்பட்ட நிலையில் கூட யுத்த வடுக்களை மனதிலும், உடலிலும் சுமந்து வாழ்ந்து வரும் தாயக உறவுகளுக்கு விடிவுகாலம் இன்னும் பிறக்கவில்லை.

யுத்தத்தில் பாதிக்கப்பட்டு தமது உடமைகள், உறவுகள், அனைத்தும் இழந்த நிலையில் உடல் அவையங்களை பறிகொடுத்த உறவுகள் அனுபவிக்கும் துன்பங்களை வார்த்தைகளால் கூற முடியாது. ஒவ்வொரு நாட்களும் நரக வேதனையை அனுபவிக்கின்றார்கள். இவற்றுக்கும் மேலாக அறியாத வயதில் உடல் அவையங்களான கை, கால்களை இழந்தும், செவிப்புலனை இழந்தும், கண்கள் பார்வையற்றும், பேச்சுத்திறன் இழந்தும் தமது எதிர்கால வாழ்க்கைக்காக ஏங்கித் தவிக்கும் விசேட தேவைக்குற்பட்ட சிறுவர்களின் நலனில் அக்கறை காட்டுவதற்கு அரசியல் தலைமைகளோ, அல்லது அரசு, அரசு சார்பற்ற சமூகசேவை நிறுவனங்களோ பெரிதாக கவனம் செலுத்துவதில்லை.

அரசியல் இலாபத்துக்காக யுத்த இழப்புகளையும், காணமல்போன உறவுகளையும், போராட்டங்களையும், பயன்படுத்தும் அரசியல் வாதிகள் அன்றாடம் வாழ்வதற்காக போராடும் விசேடதேவைக்குட்பட்ட சிறுவர்களின் நலனில் அக்கறை செலுத்தாமல் இருப்பது வேதனைக்குரிய விடயமே.

வடக்கு கிழக்கில் சுமார் நூற்றுக் கணக்கான விசேட தேவைக்குட்பட்ட சிறுவர்கள் இருப்பதாக வடமாகாண ஈகாதார அமைச்சர் ப. சத்தியலிங்கம்

எமது நம்பிக்கை ஒளி செய்திப்பிரிவுக்கு தெரிவித்தார். இந்நிலையில் இவர்களில் எத்தனை சிறுவர்கள் தமது அடிப்படை உரிமைகளில் ஒன்றாக கல்வியை கற்கின்றார்கள் என்ற கேள்விக்கு விடைதேடுவது கடினம்.

இவர்களுக்கு கல்வி கற்றுக் கொடுப்பதற்கான பாடசாலைகள் மிக மிக குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. அவ்வாறாக இருக்கும் பாடசாலைகளிலும் பிள்ளைகளுக்கு கல்வி கற்பித்துக் கொடுக்கும் ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறையாகவே காணப்படுகின்றது.

இந் நிலையில் வ்வனியா, மூல்லைத்தீவு, கிளிநோச்சி ஆகிய மாவட்டங்களில் யுத்த பாதிப்புக்குள்ளாகி அங்கவீணமாக்கப்பட்ட நூற்றுக்கணக்கான சிறுவர்கள் இருக்கின்றார்கள். இவர்கள் கல்வி கற்பதற்காக ஒருசில பாடசாலைகளே இயங்குகின்றன. பாடசாலை வளாகத்தில் இருந்து சுமார் 25 கிலோமீற்றர் தூரத்துக்குள் இருக்கும் மாணவர்களை பேருந்தில் அழைத்து வந்து கல்வி கற்பித்தனர்.

தற்போது நாட்டில் சுமுகமான சூழ்நிலை நிலவுவதாக நினைக்கும் வெளிநாட்டு நிதி வழங்குனர்கள் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்களுக்கு வழங்கும் நிதி உதவிகளை நிறுத்திவிட்டதால் தொடர்ந்தும் இந்த பாடசாலைகள் இயங்காமல் இருத்து முடப்படும் நிலையிலுள்ளது.

விசேட தேவைக்குட்பட்ட அனைத்து பிள்ளைகளும் எதிர்கால வாழ்க்கைச் சவால்களை முறியிட்டது சாதனைகளை நிலை நாட்டுவதற்கும் தமது இயலாமையை மறக்கச் செய்யவும் உளவள பயிற்சிகள், விளையாட்டு, கல்வி, ஆடல், பாடல், மற்றும் ஆக்கத்திறன் பயிற்சிகள் இன்றியமையாத ஒன்றாகும்.

நிலையான விசேட தேவைக்குட்பட்ட பிள்ளைகளுக்கான பாடசாலை நடந்துவது எதிரியா?..!

யுத்த இழப்புகளை நேரடியாக எதிர்கொண்ட கிளிநோச்சி, மூல்லைத்தீவு மாவட்டங்களில் மாற்றாற்றல் உள்ள சிறுவர்களுக்கான பாடசாலை ஒன்று இயங்க வேண்டிய அவசியமான தேவை இருக்கின்றது. ஆனால் இந்த பாடசாலை நடாத்துவதற்கு பாரியளவு நிதி தேவைப்படும். குறிப்பாக விசேட தேவைக்குட்பட்ட சிறுவர்களை பராமரிப்பதற்கு பொருத்தமான அமைதி நிறைந்த சுற்றுப்பு குழலில் இடவசதிகளுடன் கூடிய பாடசாலை கட்டடம் அமைந்திருக்கவேண்டும். சாய்தளத்தில் அமைக்கப்பட்ட வசதியான மலசலகை வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். உளவளத் துறை சார்ந்த பயிற்றுவிக்கப்பட்ட சகிப்புத்தன்மை வாய்ந்த ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படவேண்டும்.

கற்றல் கற்பித்தல் உபகரணங்கள் தேவைப்படும். பிள்ளைகளை பாடசாலைக்கு அழைத்து வருவதற்கும் மீண்டும் வீட்டில் கொண்டுசென்று சேர்ப்பதற்கும் போக்குவரத்து வசதிக்கான பேருந்து மற்றும் சாரதி, ஏரிபொருள், வாகனப்பழுது பார்த்தலுக்கான செலவுகள் தேவைப்படும். இது போன்ற வசதிகளுடன் கூடிய விசேட தேவைக்குட்பட்ட மாணவர்களுக்கான பாடசாலை அமைப்பதற்கு பாரியளவான நிதி தேவைப்படுகின்றது.

இலண்டன் நம்பிக்கை ஒளி தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனத்தினால் இவ்வாறான ஒரு பாரிய முதலீடு செய்து பாடசாலையை நடாத்துவதற்கான சாத்தியப்பாடுகள் குறைவாக இருந்தாலும், புலம் பெயர் உறவுகளின் பூரண ஒத்துழைப்பு கிடைத்தால் நன்கு திட்டமிட்டு விசேட தேவைக்குட்பட்ட மாணவர்களுக்கான பாடசாலை அமைத்து மாணவர்களின் வாழ்க்கையில் ஒளியேற்றிவைக்க முடியும்.

தூயகத்தில் அரங்கேறிய கொடிய யுத்தத்தின் சத்தம் ஓய்ந்து விட்டாலும் அதன் எதிரொலிகள் இன்னமும் ஒலித்துக் கொண்டுதான் இருக்கின்றது. யுத்தம் நிறைவடைந்து ஆறு வருடங்கள் கடந்த நிலையிலும் 20 வருடங்களுக்கு மேலாக சிதம்பரபுரம் அகதி முகாமில் வாழ்ந்து வரும் பொன்னுச்சாமி தனல்ட்சமி தம்பதிகளுக்கு முத்த மகனாகப் பிறந்தான் திவாகரன்.

இந் நிலையில், அன்றாடம் கூலிவேலை, விறகுவெட்டுதல், தென்னைமரம் ஏறுதல் போன்ற வேலைகளை சூழ்சி முறையில் மேற்கொண்டு அதில் கிடைக்கும் சிறிய வருமானமே இக் குடும்பத்தின் வாழ்வாதாரம்.

மழை காலங்களில் கூலி வேலைகள் கிடைப்பதில்லை. அக் காலகட்டத்தில் பெரும்பாலும் ஒருவேளை உணவுடனும், சிலவேளை முழு வேளை பட்டினியடனுமே வாடுகின்றனர். இவ்வாறு வறுமையின் கோரப்பிடியில் சிக்கித் தவிக்கும் பென்னுச்சாமி குடும்பத்தில் வாழும் முள்ளங்களுக்கு வடம் பாதிக்கப்பட்ட 15 வயதுடைய திவாகரனின் நிலை என்ன?

நம்பக்கை ஒளி

யுத்த சூழ்நிலையால் கடந்த 20 வருடங்களுக்கு மேலாக சிதம்பரபுரம் அகதி முகாமில் வாழ்ந்து வரும் பொன்னுச்சாமி தனல்ட்சமி தம்பதிகளுக்கு முத்த மகனாகப் பிறந்தான் திவாகரன்.

2011ஆம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் 10 ஆம் திகதி சொந்த நாட்டிலேயே அகதியாக பிறந்தான் திவாகரன். சிதம்பரபுரம் அகதி முகாமே இவனின் நிரந்தர முகவரியாக மாறியது.

மகன் பிறந்து விட்டான் எங்களுக்கு விடிவு காலம் பிறந்து விட்டது என்று மகிழ்ந்தனர் பொன்னுச்சாமி தம்பதியினர். ஆண்மகனாக பிறந்த திவாகரன் கடைசி காலத்தில் தங்களை பராமரிப்பான் எனும் நம்பிக்கையுடனும், மகிழ்ச்சியுடனும் ஒரு வருடங்கள் உருண்டோடியது.

2002ஆம் ஆண்டு மார்கழி மாதத்தில் அடை மழை பொழிந்து கொண்டிருந்தவேளை சன நெரிசலான சிதம்பரபுரம் முகாமில் சுகாதார சீர்கேடுகள் காரணமாக பலர் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தனர்.

பாதுகாப்பற்ற இந்த முகாம் சுடாரத்தில் தமது ஒன்றரை வயதுடைய மகனை பராமரிப்பதில் பல்வேறு சிரமங்களை எதிர்கொண்டிருந்தனர் பொன்னுச்சாமி தம்பதியினர். இரவு பகலாக கண்ணை இமை காப்பது போல குழந்தையாக இருந்த திவாகரனை பராமரித்தனர்.

சுகாதார சீர்கேடு நிரம்பிய முகாம் குழ்நிலையில் திவாகரன் காய்ச்சலால் பீடிக்கப்பட்டான். சிறு வயதில் இவனுடைய உடல் நிலை நோய் எதிர்ப்பு தன்மை குறைவாக இருந்தமையால்

ஆறு மாதகாலத்துக்கு மேல் காய்ச்சல் நீடித்தது. வவுனியா வைத்தியசாலை உட்பட பல வைத்தியசாலைகளில் அனுமதிக்கப்பட்டு சிகிச்சை பெற்ற போதும் இவனின் உடல்நிலை தேறவில்லை.

மேலதிக சிகிச்சைக்காக மகரகம வைத்தியசாலைக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டு மூள்ளாந் தண்டுப்பகுதியில் நீர் குற்றி ஏடுக்கப்பட்டு சிகிச்சை வழங்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கு பின் மகனின் காய்ச்சல் நின்றுவிட்டது. ஆனால், மூள்ளங்களுக்கு வடம் பாதிக்கப்பட்டது அன்றிலிருந்து இடுப்புக்கு கீழ் பகுதி இயங்காமலேயே போய்விட்டது.

தன்னிலை அறியாத வயதிலேயே ஊனமுற்றோர் பட்டியலில் திவாகரனின் பெயரும் சேர்க்கப்பட்டது. கல்வி அறிவில்லாத வறுமையில் வாழ்ந்த பெற்றோரால் மகன் காய்ச்சலால் ஊனமுற்றாரா..? அல்லது வைத்தியர்களின் தவறான சிகிச்சையால் ஊனமுற்றாரா..? என்று பகுத்தறிந்து கொள்ள முடியாமல் போயிற்று. எது எவ்வாறு இருப்பினும் 15 வருட காலமாக திவாகரனின் வாழ்வு சக்கர நாட்காலியுடனேயே இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

14 வருடங்களாக மருத்துவ மனையும், வீடும் என்று மாறி மாறி திரிந்தமையால் இவனுடைய கல்வி செயற்பாடுகள் சற்று மந்தமாகவே உள்ளது. இன்னமும் சிதம்பரபுரம் முகாமிலேயே வாழும் திவாகரனின் பெற்றோரால் சரியாக மகனை பராமரிக்க முடியவில்லை அன்றாடம் கூலிவேலைக்கு செல்லும் தந்தையாலும் வீட்டில் கைக்குழந்தைகளை பராமரிக்கும் தாயாராலும் திவாகரனை சரியாக பராமரிப்பதற்குரிய மருத்துவ

12 மூடு பக்கந் தொடர்ச்சி

வசதிகள் இல்லாமையால் இவனுக்கு படுக்கைப் புன் போட்டுவிட்டது.

இந்நிலையில், தற்போது விசேட தேவைக்குப்பட்டவர்களுக்கு மருத்துவ சேவை வழங்கும் வவனியா, பம்பைமடு, நான்காம் கட்டைப் பகுதியில் அமைந்திருக்கும் “வைகறை” என்னும் மருத்துவ விடுதியில் தங்கவைக்கப்பட்டு மருத்துவ சிகிச்சை பெற்றுக் கொண்டு நெருக்குளம் கலைமகள் வித்தியாலயத்தில் தரம் முன்றில் கல்வி கற்று வருகின்றான்.

திவாகரன் கல்வி கற்பதில் ஆர்வம் இருந்தாலும் இவனுடைய உடல் நிலை சீரின்மையால்

சரியான முறையில் தொடர்ச்சியாக கல்வி கற்பதில் சிரமங்களை எதிர்கொள்கின்றான்.

இடுப்புக்கு, கீழ் இயங்காத நிலையில் இருக்கும் திவாகரன் முச்சக்கரவண்டியிலேயே பாடசாலைக்குச் செல்லவேண்டும். மாதாந்தம் இதற்காக 3,000 ரூபாய் செலவாகின்றது. அன்றாடம் கூலிவேலை செய்து வாழ்க்கை செலவுக்காகவே சிரமப்படும் இவனின் தந்தையால் இத் தொகையை தொடர்ந்தும் கொடுக்க முடியாத நிலையில் கடந்த ஒரு மாதமாக இவன் பாடசாலைக்கு செல்லவில்லை.

சிறு வயதிலேயே வாழ்நாள் முழுவதும் பராமரிக்கப்பட வேண்டிய நிலையில் இருக்கும் திவாகரனுக்கு மருத்துவச் செலவுக்காக

இலண்டன் நம்பிக்கை ஓளி தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனத்தினால் மாதாந்தம் இரண்டாயிரத்து 500 ரூபாய் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது.

இந்த சிறிய தொகை திவாகரனின் மருத்துவத்துக்கு போதியதாக இருந்தாலும், பாடசாலை கல்வி செயற்பாடுகளுக்கு மேலும் உதவிகள் தேவைப்படுகின்றது. தினம் தினம் வாழ்வதற்காக போராடும் திவாகரனின் கல்விச் செலவுக்காக மாதாந்தம் மேலும் 5,000 ரூபாய் தேவைப்படுகின்றது. உதவும் மனப்பாங்குடைய கருணை உள்ளம் கொண்ட உறவுகள் திவாகரனின் வாழ்வில் ஓளியேற்ற முன்வாருங்கள். மேலதிக விபரங்களுக்கு இலண்டன் நம்பிக்கை ஓளி தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனத்துடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

துவண்டோர் துயர் துடைத்து ஓள் ஏற்றுவோம்

இறப்பட வசதிகள் சிற்றி தியங்கும் குரவில் தமிழ் வித்தியாலயம்...!

உலகப்பந்தில் உன்னத சிறப்புன் இந்து சமுத்திரத்தின் மத்தியில் முத்தாய் விளங்குவதே எம் ஈழமணித் திருநாடு. இதன் வடபுலத்தில் முல்லையும், மருதமும், நெய்தலூம் முத்தாய் வளம் பெருக்க மூல்லைத்தீவு என்னும் திருப்பெயருக்கு ஏற்ப மூல்லை நிலச் சிறப்பைக் கொண்டு விளங்கும் இம்மாவட்டத்தின் மேற்குப் புறத்தே புதுக்குடியிருப்புப் பிரதேசசெயலாளர் பிரிவினுள் மருதமும், மூல்லையும் சேர்ந்த நிலப்பரப்பில் செந் நெல்லூம் தானியமும் விளைந்து மாண்புன் விளங்கும் கிராமமே உடையார்கட்டு குரவில் ஆகும்.

பரந்தன் - மூல்லை வீதியில் இருபத்தைந்து கிலோமீற்றர் மையக் கல்வின் தெற்குத் திசையில் மூன்று கிலோமீற்றர் தூரத்தில் அமைந்துள்ளது தான் மு/குரவில் தமிழ் வித்தியாலயம் ஆகும்.

“என்ன வளம் இல்லை எம் திரு ஊரில்” என்று பெருமிதம் கொள்ளும் வகையில் நீர் வளத்தினையும், நிலவளத்தினையும் கொண்டு விளங்கும் இக் கிராமத்தின் உதயம் கி.பி.1974ம் ஆண்டில் இடம் பெற்றதாகக் குறிப்பிடப் படுகின்றது.

குறிஞ்சி நிலத்தின் கண் வாழ்ந்த மக்கள் குழுவினரில் குறிப்பாகக் கண்டி மாவட்டத்தில் இருந்து இப்பகுதிக்கு குடியேறியவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். இயங்கை வளம் மிகக் கிராமத்தில் வேண்டுவோர் வேண்டுவதைக் கொடுத்து அழுதசுரபியாக அமைந்து அருளாட்சி செய்து வரும் ஸ்ரீமுத்துமாரியம்மன் ஆலயம் முன்

அமைந்து புதுப்பொலிவுடன் விளங்குவது தான் மு/குரவில் தமிழ் வித்தியாலயம்.

நீர்வளமும் நிலவளமும் தன்னகத்தே கொண்ட இக் கிராமத்தில் ஏறத்தாள் நூற்றைம்பது வரையான குடும்பங்கள் இங்கு வசித்த போதும் அடிப்படைக் கல்வியை பெற்றுக் கொள்வதற்கு ஏறத்தாள் மூன்று கிலோ மீற்றர் தூரத்தில் கிராமத்தின் வடபுறத்தே அமைந்துள்ள மு/உடையார்கட்டு மகாவித்தியாலயத்திற்கு செல்ல வேண்டியிருந்தது. இது போக்குவரத்து வசதி குறைந்த இடத்தில் இருந்தமையால், அனைகருக்கு கல்வியைத் தொடர்வது எட்டாக்கனியாகவே விளங்கியது.

இந்நிலையில், இக்கிராமத்திற்கு ஒரு பாடசாலை அவசியம் என்ற சிந்தனை தோன்ற ஏதுவாய் அமைந்தது .

இந்தவகையில் 09.01.1997 இல் மாகாணக் கல்வி அமைச்சின் அனுமதியினைப் பெற்று 4*15 அடி அளவினைக் கொண்ட தெற்காலிகக் கொட்டகையில் பத்துப் பிள்ளைகளுடனும் இரு தொண்டர் ஆசிரியர்களுடனும் பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 23.01.1997 அன்று

புதுக்குடியிருப்புப் பிரதேச செயலாளர் செ.தயானந்தா அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. இப்பாடசாலைக்கு நியமிக்கப்பட்ட இரு அதிபர்களை இப் பிரதேசமக்கள் நிராகரித்த நிலையில் முதல் அதிபராக செல்லையா மேகநாதன் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார்.

இவ்வாறு பத்து மாணவர்களுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இப் பாடசாலையானது இரண்டாம் மாதத்திலேயே நூற்று நான்கு மாணவர்களைத் தாங்கிக் கொண்டு வீறுநடை போட்டவேளை 03.11.1997 இல் ஓர் ஆசிரியரையும் பெற்று இக்கிராம மாணவர்களுக்கான ஆரம்பக்கல்வியை வழங்கி நின்றது. இவ்வாண்டிலேயே புதியவகுப்பறைக் கட்டிடம் அமைக்கப்பட்டதோடு தரம் ஜந்து வரை இப் பாடசாலை வளர்ச்சி கண்டதுமல்லாமல் 03.03.1998 அன்று முதலாவது இல்ல மெய்வல்லுனர் போட்டியும் இடம்பெற்றது.

1997 இல் பத்து மாணவர்களுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 2006 இல் 300 வரையான மாணவர்களை அரவணைத்துக் கொண்டதுடன், தரம் 10 வகுப்பும் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. 2008ன் இல் முந்நாற்றைம்பது மாணவர்கள் கல்வி கற்க பதினேரு ஆசிரியர்கள் கடமையாற்றியதுடன், முதல் முறை தரம் ஜந்து புலமைபரிசில் பரீட்சையில் கு.நந்தன் எனும் மாணவன் சித்தியடைந்தான்.

பல்வேறு சிறப்புக்களையும் பெற்று தனித்துவத்துடன் விளங்கிய பாடசாலை 2009 இல் ஏற்பட்ட அசாதாரண சூழ்நிலை காரணமாகப் பெருமளவான மக்களின் அடைக்கல் இல்லமாக மாற்றமடைந்தது. 19.01.2009 அன்று இதன் இருப்பினை உறுதி செய்ய முடியாத நிலையில் வரலாறு படைத்த வன்னி மண்ணில் வலுவிழந்து முள்ளிவாய்க்கால் வரை சென்று வவுனியா, இராமநாதன் நலன்புரி நிலையத்தில் 18.05.2009 அன்று மீளவும் அங்கு இயங்க ஆரம்பித்தது.

15 ஆம் பங்குத் தாங்கல்

இந் நிலையில் 05.09.2011 அன்று இப் பாடசாலை தனது சொந்த இடத்தில் பதினெண்து ஆசிரியர்களுடனும், முந்நாறு மாணவர்களுடனும் தனது செயற்பாட்டை ஆரம்பித்துக் கொண்டது. பாடசாலையின் பெளதீக வளமானது பாதிப்படைந்திருந்த போதிலும் அதிபர், ஆசிரியர்களின் அயராத உழைப்பினாலும் 2011ம் ஆண்டு நடைபெற்ற க.பொ.த. சாதாரண தரப் பரிட்சையில் பன்னிரண்டு மாணவர்கள் உயர் தரத்திற்கு தகுதி அடைந்து பாடசாலைக்கு பெருமை சேர்த்தனர். அடுத்துத் தூண்டுகளிலும் சித்தியடைந்தவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தே காணப்பட்டதை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறு பாடசாலை வளர்ச்சி பெற்றாலும் அதுதன் வளர்ச்சி பாதையில் பல்வேறு தேவைகளை எதிர்பார்த்து நிற்கின்றது. குறிப்பாக தரம் 6,7,8 மாணவர்களுக்கான நிரந்தரக் கட்டிடம், செயற்பாட்டு அறை, பிரார்த்தனை மண்டபம், பாடசாலைச் சுற்றுமதில், மின்சாரவசதி, ஆசிரியர் விடுதி, ஆசிரியர் ஓய்வு அறை போன்ற தேவைகளை நிவர்த்தி செய்கின்றவேளை, பாடசாலையானது தனது வினைத்திறனான

பெறுவதற்கு இணைக்கும் இதயங்கள் அறக்கட்டளை பணியாளர்கள் குரவில் பாடசாலைக்குச் சென்று பாடசாலை தொடர்பாக கலந்துரையாடினர்.

இதன் போது பாடசாலை மாணவர்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் தொடர்பாக பாடசாலையின் அதிபர் கூறுகையில்,

எமது பாடசாலையானது யுத்தத்தினால் முற்று முழுதாக பாதிக்கப்பட்ட பின்தங்கிய கிராமப் புற பாடசாலையாகும்.

இப் பாடசாலையை சுற்றிலும் வாழ்கின்ற மக்களும் யுத்தத்தின் போது பல்வேறு இன்னல்களுக்கு முகம் கொடுத்து, நாளாந்த தேவைகளைக் கூட நிவர்த்தி செய்வதற்கு திண்டாடும் நிலையில் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். குறிப்பாக அன்றாடம் கூலிவேலை செய்து அதில் ஈட்டப்படுகின்ற பண்த்தை கொண்டே குடும்பச் செலவை ஈடுசெய்யும் பெற்றோர்களே இப் பகுதியில் அதிகம் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

சேவையினை வழங்குவதன் வாயிலாக முழுமை நிலையினைப் பெறுவதோடு சிறப்பான கல்வி பணியினையும் ஆற்றும் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமுமில்லை.

எனவே பாடசாலையினுடைய வளர்ச்சியே பிரதேசத்தின் வளர்ச்சியாகும். ஒரு பாடசாலையைத் திறுந்தால் ஆயிரம் சிறைச்சாலைகளை மூடலாம் என்ற கூற்று மெய்யாகும் வகையில் கிராமத்தவரின் அறிவுப் பசியைப் போக்கி நிற்கும் மு/குரவில் தமிழ் வித்தியாலய மானது தொடர்ந்தும் தனது அர்ப்பணிப்பான சேவைதனை தன் கிராமத்திற்கு வழங்கி பல்வேறு புத்திஜீவிகளை உருவாக்கும் என்பதில் எள்ளளவும் ஜயமில்லை.

இங்கு கல்வி கற்கும் மாணவர்களின் பெற்றோர் அன்றாடம் கூலிவேலை செய்து, அதில் வரும் வருமானத்தில் குடும்பச் செலவை ஈடு செய்து வருகின்றனர். இந் நிலையில் பாடசாலை செல்லும் தமது பிள்ளைகளுக்கு தேவையான கற்றல் உபகரணங்களையும், பாதனிகளையும் கடையில் விலை கொடுத்து வாங்குவதற்கு வசதிக் குறைபாட்டால் பலர் தமது பிள்ளைகளின் பாடசாலைக் கல்வியை இடைநிறுத்திய சம்பவங்கும் இடம்பெற்றுள்ளது.

குறித்த பாடசாலை தொடர்பான தகல்களைப்

இந் நிலையில் வாழ்ந்து வரும் மாணவர்களின் ஒழுக்கமே பாடசாலையின் பெயரை வெளிச்சம் போட்டு காட்டுகின்றது.

பாதனிகள் வாங்கக் கூட வசதியற்ற பல்வேறு மாணவர்கள் பாதனியற்ற நிலையில் தங்களின் கல்விச் செயற்பாடுகளை தொடர்கின்றனர்.

எனவே, மாணவர்களுக்கு அத்தியாவசியமான பாதனிகளை பாடசாலையிலுள்ள அனைத்து மாணவர்களுக்கும் வழங்காவிட்டாலும், ஆரம்பப் பிரிவில் கல்வி கற்கும் 210 மாணவர்களுக்காவது வழங்கி இலண்டன் நம்பிக்கை ஒளி தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனத்தின் ஊடாக பாடசாலை மாணவர்களின் தேவைகள் நிறைவேற்றப் படவேண்டும் என்பதே எமது பாடசாலை சமூகத்தின் பெரும் எதிர்பார்ப்பாக உள்ளது என்று பாடசாலை அதிபர் கூறினார்.

எனவே, எமது சமூகத்தின் சிற்பிகளைச் செதுக்கும் பாடசாலைகளுடன் போட்டி போட்டு குரவில் தமிழ் கலவன் பாடசாலையும் தடம் பதித்து கிராமத்திற்கு ஒளியேற்ற உதவுங்கள்.

மழை வெள்ளத்தில் பாதிக்கப்பட்ட தமிழக உறவுகளின் துயர் நுடைக்கும் நம்பிக்கை ஓளியின் மகத்தான உதவித்திட்டம்..!

கடந்த 2015 மார்க்கிழி மாத காலப்பகுதியில் இந்திய தமிழகத்தில் பெய்த அடை மழைகாரணமான தமிழக மக்களின் இயல்பு வாழ்க்கை பாதிக்கப்பட்ட அதே வேளை மழை வெள்ளத்தில் பல உயிர்களும் காவு கொள்ளப்பட்டது.

சென்னை மற்றும் புறநகரில், ஒரு லட்சம் கோடி ரூபாய் பெறுமதியுள்ள சொத்துக்களுக்கு இழப்பு ஏற்பட்ட அதே வேளை மழை வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட சென்னை, திருவள்ளூர், காஞ்சிபுரம், கடலூர் மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த 14 லட்சம் மக்கள், முகாம்களில் தங்கவைக்கப்பட்டிருந்தனர்.

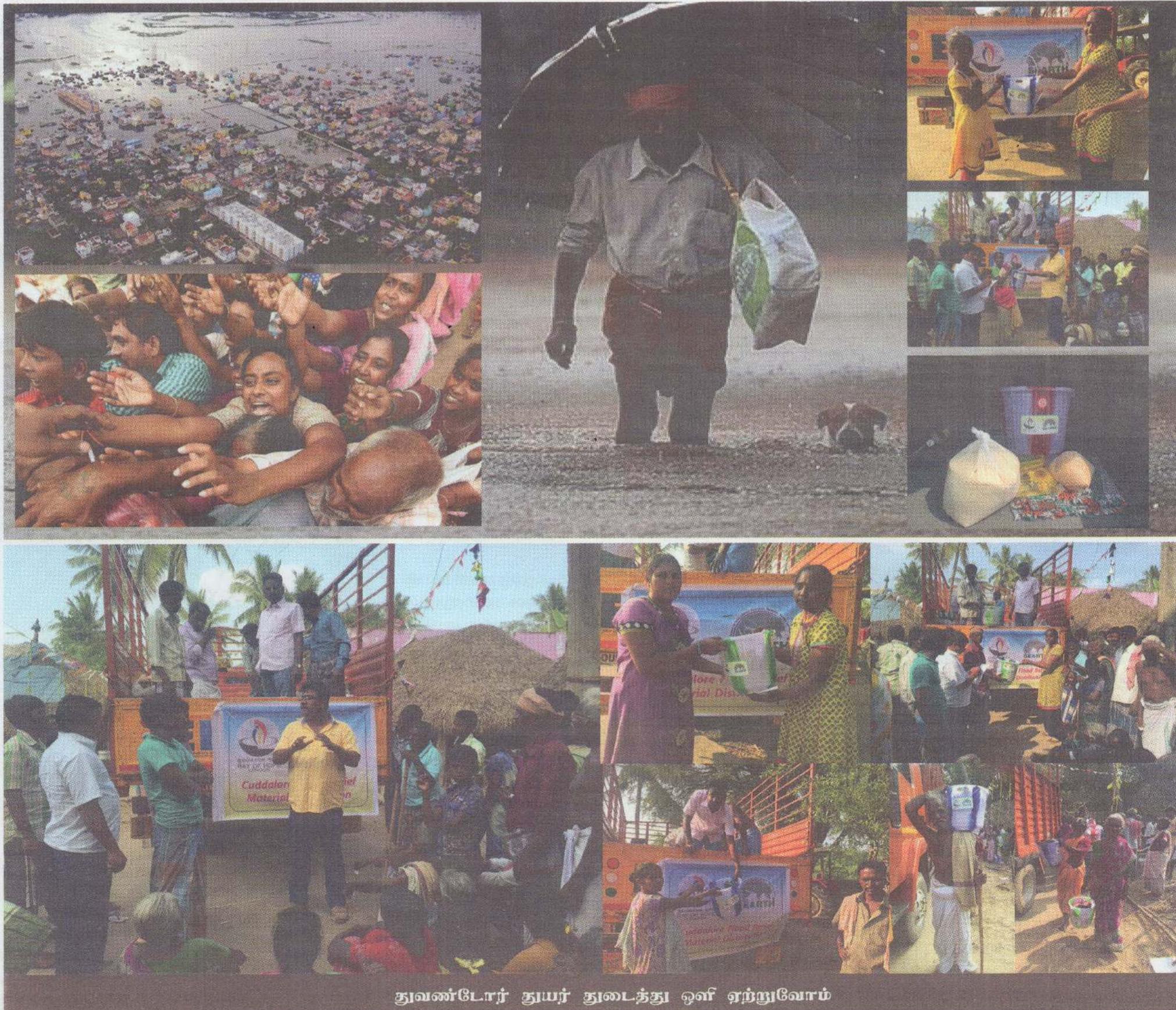
சென்னையில் 30 லட்சம் குடும்பங்கள் வசிக்கும் வீடுகளில், வெள்ள நீர் புகுந்து அனைத்து பொருட்களும் உடைமைகளும் நாசமாகியது. இவ்வாறு பல இழப்புக்களுக்கு முகம் கொடுத்து மீண்டும் மீள்குடியமர்ந்த மக்களின் அடிப்படை தேவையான உடனடி நிவாரணங்களை வழங்குவதற்கு இலண்டன் நம்பிக்கை ஒளி தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனம் முன்வந்தது.

இதன்படி இரண்டு இலட்சம் பெறுமதியான இந்திய ரூபாய்க்கு உலர் உணவுப் பொருட்கள், மற்றும் ஆடைகள் என்பவற்றை வழங்கி வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு தொகுதி மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டது.

இந்தியாவில் இயங்கும் (S)EARTH India தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனத்தின் ஊடாக இலண்டன் நம்பிக்கை ஒளி நிறுவனம் பாதிக்கப்பட்ட தமிழக உறவுகளுக்கு நிவாரண உதவிகளை வழங்கியது.

வெள்ளத்தில் அனைத்து உடைமைகளையும் இழந்து அனாதரவாக இருந்த ஒரு தொகுதி மக்களுக்கு இந்த வெள்ளநிவாரணப் பொருட்களை பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டமைக்காக (S)EARTH India தொண்டு நிறுவனம் நம்பிக்கை ஒளிக்கு தமது நாட்டு மக்கள் சார்பான நன்றிகளை தெரிவித்தது.

இதே வேளை இலண்டன் நம்பிக்கை ஒளி நிறுவனம் தாயக உறவுகளுக்கு மட்டுமன்றி தமிழக உறவுகளுக்கும் உதவிக்கரம் நீட்டியதில் பெருமிதமடைகின்றது.

துவண்டோர் துயர் நுடைத்து ஒளி ஏற்றுவோம்

தாய், தந்தை கிருவரையும் யுத்தத்தில் கீழந்து கல்வி கற்பதற்காக போராடும் சிறுமி..!

மூல்லைத்தீவு, ஓட்டுசுட்டான், வித்தியாபுரம் கிராமத்தில் தாய், தந்தை ஆகிய இருவரையும் இழந்த நிலையில் கல்வி கற்பதற்காக போராடும் சிறுமியுடன் ஒரு சில நிமிடங்கள்...

வசந்தகுமார், நந்தினி தம்பதிகளுக்கு 2007ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் 13ம் திகதி புதுக்குடியிருப்பில் பிறந்த செல்வப் புதல்வி தான் கேஜந்தினி. இவள் பிறந்து இரண்டு வயதிலேயே கொடிய யுத்தம் காரணமாக மாத்தளவில் தாய், தந்தை இருவரையும் காவு வாங்கிவிட்டது.

சிறுவயதிலே தாய், தந்தையை இழந்த இந்த சிறுமிக்கு துணையாக இருப்பது இவளது அம்மம்மா தணிகாசலம் நாகேஸ்வரியே. இவர் மரக்கறி கடை ஒன்று வைத்து நடத்தி வருகிறார். அதன் மூலம் வரும் இலாபத்தில் தான் இவர்களது குடும்பம் வாழ்கிறது. அக் கடையின் மூலம் வரும் வருமானம் அவர்களது குடும்பச் செலவுக்கே போதியதாக இல்லாத நிலையில், கேஜந்தினியின் கல்விச் செலவை ஈடு செய்வதற்கு மிகவும் கஷ்டப்பட்டு வருகின்றனர்.

தாய், தந்தையரை பறிகொடுத்து அம்மம்மாவின் பாதுகாப்பில் இருக்கும் இந்தச் சிறுமிக்கு பாடசாலை கல்வியை தொடர்வதற்கு புத்தகப்பை, சப்பாத்து, புத்தகங்கள், பேண, பெஞ்சில், கொப்பி உள்ளிட்ட கற்றல் உபகரணங்களை வாங்குவதற்கும், மாலை நேரத்தில் கல்வி கற்பதற்கான பிரத்தியேக வகுப்புகளுக்களில் கல்வி கற்பதற்கும் உதவி தேவைப்படுகின்றது.

கேஜந்தினியின் கல்வி மேம்பாட்டுக்காக மாதம் ஒன்றிற்கு 10பவுன்ஸ் தேவைப்படுகின்றது. இச் சிறுமியின் நலனில் அக்கறை கொண்ட புலம்பெயர்ந்த உறவுகள் உதவிக்கரம் கொடுக்கலாம். மேலதிக விபரங்களுக்கு இலண்டன் நம்பிக்கை ஒளி நிறுவனத்துடன் தொடர்புகொள்ளலும்.

David Benson Solicitors

28, MERTON HIGH STREET, LONDON, SW19 1DN

Asylum and Immigration

- Work Permit/Business Visas
- Spouse/Fiancée Visas
- Dependent/Relative Visas
- General Visit Visa
- Family Visit Visa
- EEA Citizen Family Visa
- Asylum
- Appeals to Tribunal and Court of Appeal
- Judicial Review
- Human Rights
- Deportation, Removal and Bail

Civil/Criminal Proceedings

- Breach of Contracts
- Road Traffic Offences

Other Legal Services

- Employment Matters
- Affidavits
- Sponsorship Declaration
- Unmarried Certificate
- Legalisation of Documents

Family/Matrimonial

- Divorce
- Financial Remedy
- Domestic Violence
- Children's Matters including Residence / Contact Disputes
- Care Proceeding

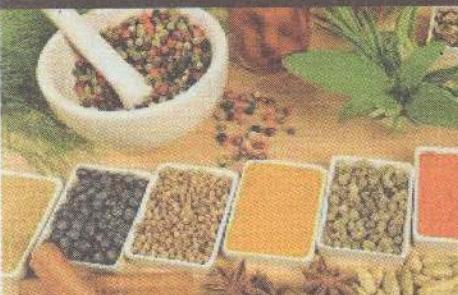
Landlord and Tenant

- Residential Eviction
- Commercial Eviction

OUR STAFF MEMBERS SPEAK TAMIL, SINHALESE, HINDI, URDU, PUNJABI, CREOLE & FRENCH

Call - 02085408888 Fax - 08701208386

davidbensonsolicitors.uk e-mail: info@davidbensonsolicitors.uk

மருத்துவம்

குழந்தையின் பற்களை
சொத்தையாக்கும் உணவுகள்

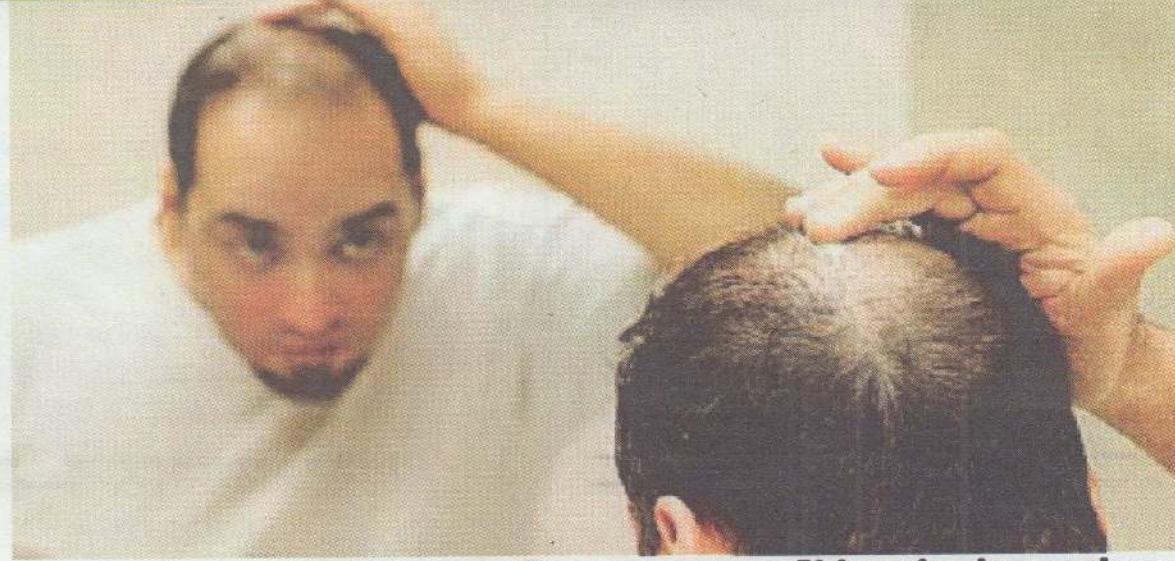

ஆரோக்கியமற்ற உணவுகள் மற்றும் பானங்கள் தான் குழந்தைகளுக்கு சொத்தைப் பற்களை உண்டாக்குகின்றன. அதிலும் இன்றையகுழந்தைகள் குளிர்பானங்களை அதிகம் விரும்பிக்கின்றனர். இப்படி குளிர்பானங்களை அதிகம் குடித்தால், அதில் உள்ளசர்க்கரை குழந்தையின் பற்களைப் பாதிப்பதோடு, அவர்களின் உடல் எடையை அதிகரித்து விடும்.

அப்படியே நீடித்தால், சிறுவயதிலேயே உங்கள் குழந்தைக்கு நீரிழிவு, ஆஸ்டியோபோரோசில் போன்றவை ஏற்படும் வாய்ப்புள்ளது. எனவே ஓவ்வொரு பெற்றோரும் தங்கள் குழந்தைக்கு கொடுக்கும் உணவில்கவனமாக இருக்கவேண்டியது அவசியம். உங்கள் குழந்தைக்கு ஜாஸ் செய்துகொடுக்கும் போது, அதில் சர்க்கரைசேர்ப்பதைத் தவிர்த்து, தேன் சேர்த்துகொடுங்கள். ஏனெனில் சர்க்கரைபற்களுக்கு தீங்குவிளைவிக்கும். முக்கியமாகபற்களைத் தாக்கி சொத்தையாக்கி, ஈறுகளையும் சேர்த்துபாதித்து, ஈறு நோய்களை உண்டாக்கிவிடும்.

சாதம், வெள்ளைபிரட்டி, பாஸ்தா போன்றவை ஈறு நோய்களையும், சொத்தைப் பற்களையும் ஏற்படுத்தும். எப்படியெனில் இவற்றை உட்கொள்ளும் போது, அவைளிதில் வெளிவராதவாறுபற்களில் சிக்கிக் கொண்டு, பல் சொத்தைமற்றும் ஈறு நோய்கள் ஏற்படுத்தும். எனவே எப்போதும் குழந்தைகளுக்கு வெள்ளைநிற உணவுப் பொருட்களை அதிகம் கொடுத்துபழக்காத்தார்கள்.

உலர் திராட்சையும் குழந்தைகளின் பற்களில் சிக்கி, சொத்தைப் பற்களை உண்டாக்கும். சோடாபானங்களில் உள்ள அமிலம், குழந்தைகளின் பற்களைப் பாதித்து, பற்களின் எண்மலை அரித்து, சொத்தைப் பற்கள் ஏற்படும் வாய்ப்பை அதிகரிக்கும். மேலும் சோடாபானங்கள் உடல் பருமனை ஏற்படுத்தும். எனவே முடிந்தவரையில் குழந்தைகளுக்கு இந்தபானங்கள் கொடுப்பதைத் தவிர்த்திடுங்கள்.

முடி உதிர்வதைத் தடுக்கவும், இள நாரையை தவிர்ப்பதும் எப்படி என்பது கறித்து இயற்கை மருத்துவம் என்ன சொல்கிறது என்று பார்ப்போம்.

வேப்பிலை ஒரு கையளவு எடுத்து அதனை தண்ணிரில் போட்டு கொதிக்க வைத்துவிட்டு மழுநாள் அந்தச் சாறு எடுத்து தலையைக் கழுவிக்கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு தொடர்ந்து செய்தால் முடி உதிர்வதைத் தடுக்கலாம்.

சிலருக்கு சிறு வயதிலேயே இளநரை தோன்றும். இவர்கள் செய்ய வேண்டியதெல்லாம் நெல்லிக்காயை தொடர்ந்து சாப்பிட்டு வந்தாலே போதும் இளநரை மாயமாகிவிடும்.

சிலருக்கு முழுவதும் நாரையாகிவிடும். இவர்கள் செய்ய வேண்டியது என்னவென்றால், தாமரைப் பூவை காயவைத்து வைத்து தொடர்ந்து காலை, மாலை என குடித்து வரவேண்டும். முளைக்கீரையை வாரம் ஒரு முறை சாப்பிட்டு வந்தால் நரை படிப்படியாகக் குறையும்.

சரி, முடி உதிர்வதைப் பார்த்தோம், நரை போக்க வழி பார்த்தோம். முடி வளர் வழி இருக்கிறதா?

வலிநிவாரண மாத்திரைகள் ஏற்படுத்தும் பக்கவிளைவுகள்

சிலர் என்ன உடல் வலி என்றாலும் உடனேயேவாயில் நுழையாத வார்த்தையை கூறி ஒரு மாத்திரையை வாயில் போட்டுவிடுவார்கள். சிலர் அவர்களதுபர்ஸ் அல்லதுகைப்பையில் எப்போதுமே இந்த வலி நிவாரண மாத்திரைகளை வைத்திருப்பார்கள். வலி நிவாரண மாத்திரைகள் சாப்பிடுவதால் அந்த நேரத்தில் வலிகுறைந்தாலும் கூட இதனால் பல பக்கவிளைவுகள் ஏற்படும் அபாயம் இருக்கிறது.....

வலி நிவாரணி மாத்திரை உட் கொள்வதால் வளர்சிதை மாற்றத்தில் ஏற்படும் பெராக்சைடுகல்லீரல் சேதம் ஏற்படுகிறது. எட்டுக்கும் அதிகமான அளவில் வலி நிவாரணி மாத்திரைகள் உட்கொள்வதால் கல்லீரலில் மிகுதியானசேதம் ஏற்படும் வாய்ப்புகள் இருக்கிறது. மேலும் மது அருந்துபவர் கட்டாயம் வலி நிவாரணி மாத்திரையை உட்கொள்ள கூடாது.

இப்யூபுரு.பன், ஆஸ்பிரின் மற்றும் நேப்ரோஜேன்

ஆம் அதுவும் இருக்கிறது நம் இயற்கை மருத்துவத்தில்.

கறிவேப்பிலையை நன்கு அரைத்து தேங்காய் எண்ணெயில் போட்டு காய்ச்சி தலையில் தேய்த்து வந்தாலும் முடி வளரும்.

இல்லையென்றால், கேரட், எலுமிச்சம் பழச்சாறு கலந்து தேங்காய் எண்ணெயில் காய்ச்சி தலையில் தேய்த்து வந்தாலும் முடி வளரும்.

இவையனைத்திற்கும் மேலாக, சுத்தமாக முடி இல்லாமல் வழுக்கையாக இருப்பவர்களுக்கு ஒரு குறிப்பு.

கீழானெல்லி வேரை எடுத்து சுத்தம் செய்து அதனை துண்டுகளாக்கி தேங்காய் எண்ணெயில் போட்டு காய்ச்சி அதனை தலையில் தொடர்ந்து தலையில் தடவி வந்தால் வழுக்கை மறையும்.

எரிச்சலின் காரணமாக வயிறுவலி, அல்சர் போன்றவை ஏற்படவாய்ப்புகள் இருக்கிறது. வலி நிவாரண மாத்திரை உட் கொள்ளும் நபர்கள் மத்தியில் மன அழுத்தம் பாதிப்பு அதிகம் இருக்கிறது.

அதிகமாக வலிநிவாரணி மாத்திரை உட் கொள்வதால் சிறுநீர்கம் பாதிப்படகிறது. கருவற்றமுதல் இருப்பு வாரங்களில் வலி நிவாரணி மாத்திரை எடுத்துக் கொள்ளவே கூடாது. இதனால் கருச்சிதைவு ஏற்படும் அபாயம் இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள்.

வது பிறந்தநாள் வாழ்த்துக்கள்

விபூசா செந்தூரன்

20.12.2016

சிலாண்டன்

தாயகத்தில் செந்தூரன் விபூசாவின் 5 வது பிறந்தநாள் கொண்டாட்டம்..!

இலண்டன் வாழ் செந்தூரன் விபூசாவின் 5 ஆவது பிறந்தநாளை முன்னிட்டு யுத்தத்தில் பாதிக்கப்பட்டு வறுமைக்கோட்டின் கீழ் கல்வி பயிலும் 50 மாணவர்களுக்கான கற்றல் உபகரணங்கள் வழங்கி வைக்கப்பட்டது.

வவுனியா, ஈசங்குளம் பிரதேசத்துக்கு உட்பட்ட பாடசலையாகிய தவசியாகுளம் அரசினர் தமிழ் கலவன் பாடசாலையில் கல்வி பயிலும் வறுமைக்கோட்டின் கீழ் வாழும் தரம் 01 தொடக்கம் 05 வரையான 50 மாணவர்களுக்கு (20.12.2015 அன்று) கற்றல் உபகரணங்களான பாதனீகள் மற்றும் புத்தகப்பைகள் என்பன வழங்கி வைக்கப்பட்டது. இலண்டனில் வசித்துவரும் புலம்பெயர் தமிழர் ஆகிய திரு.செந்தூரன் அவர்களின் அங்பு புதல்வியின் ஜந்தாவது பிறந்ததின்தை முன்னிட்டு அவர்களின் நிதியுதவியுடன் இலண்டனை தளமாக கொண்டு இயங்கும் நம்பிக்கை ஒளி தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனமும் அதன் இணை நிறுவனமான தாயகத்தில் இயங்கிவரும் இணைக்கும் இதயங்கள் அறக்கட்டளை நிறுவனமும் இணைந்து மாணவர்களுக்கான இக் கற்றல் உபகரணங்களை வழங்கி வைத்தது.

இந் நிகழ்வில் இணைக்கும் இதயங்கள் அறக்கட்டளையின் உப தலைவர் பாலமுரளிதரன், மற்றும் இணைக்கும் இதயங்கள் அறக்கட்டளையின் சேவையாளர்கள் கோ-ரூபாந், த.பார்த்தீபன், பா.வினோதராஜ் மற்றும் சர்வதேச இந்து இளைஞர் பேரவையின் இலங்கைக்கான தலைவர் திரு.சிவகஜன், பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கச் செயலாளர் நாகேந்திரராஜா, பாடசாலை ஆசிரியர்கள் மற்றும் மாணவர்கள், பெற்றோர்கள் எனப் பலரும் கலந்து கொண்டனர்.

தனது குடும்பத்தின் மகிழ்ச்சியான தருணங்களை தாயக உறவுகளுடன் பரிமாறிக்கொண்ட செந்தூரன் விபூசா குடும்பத்துக்கு கிளண்டன் நம்கிக்கை ஒளி தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனம் வாழ்த்துக்களையும் நன்றிகளையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றது.

கிடை போன்று உங்கள், பிறந்தநாள், திருமணநாட்கள், நினைவுநாட்கள், போன்ற மகிழ்ச்சியான தருணங்களில் தாயகத்தில் அன்றாட தேவைகளுக்காக ஏங்கித் தலைக்கும் பாடசாலை மாணவர்களின் கல்வி மேம்பாட்டுக்கான கற்றல் உபகரணங்கள், பாதனீகள், புத்தகப்பைகள் போன்றவற்றை உங்கள் குடும்பத்தின் மனப்புறவுமான பங்களிப்பில் வழங்கினால் நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்களின் தமது கல்வி செயற்பாடுகளை தொடர்வார்கள். ஆகத்து சீறுவர்களின் எதிர்காலத்தில் உங்கள் பங்களிப்பை வழங்க உதவி செய்ய முன்வாருங்கள். மேலதிக் விரங்களுக்கு நம்பிக்கை ஒளி நிறுவனத்துடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

**உரிமுந்து உறவிழந்து வேறுந்து வாழும் எநு தாயக
உறவுகளுக்கு உதவிக்காரம் நீட்டும் நம்பிக்கை ஓரியின்
மக்தூதான சேலவயில் மாதாந்தம் £2 (பவுண்ட்ஸ்களை)
செலுத்தி நீங்களும் கொள்ளுமாறு தாழ்நையுடன்
கேட்டுக்கொள்கின்றோம்.**

நோவெக்டீக் கிரியர்களுக்கு அழையுங்கள் 02086179343

உங்கள் நிறையகளை உலகத்துமிழர்களிடம் கொண்டு செல்ல நாம் தயார்!

நீங்களும் தமிழ் எழுத்தாளராக ஓர் அரிய சந்தர்ப்பம்..!

200 - 250 சொற்களுக்கு குறையாமல் சமுகம் சார்ந்த கட்டுரைகள் துற்போதைய
ஸமூத் தமிழ் முக்களின் அவை வாழ்வைச் சித்தரிக்கும் வகையில் எழுதி வைப்பி
வையுங்கள். தகுதியான, தரமான கட்டுரைகள் உங்கள் பெயருடன் நம்பிக்கை ஓளி
பத்திரிகையில் பிரசரிக்கப்படும் என்பதை மகிழ்வுடன் அறியத்தஞ்சிகின்றோம்.

நம்பக்கை ஓர் பத்தர்கை உங்கள் வாசல் தேடிவர
ஒரு வந்தத்துக்கு £25மட்டுமே.

SUBSCRIPTION FORM

Name:

Address:

post code:

Telephone:

பேலே உள்ள வீண்ணோப்ப படிவத்துடன் £25 க்கு
'Ray of hope people' பெயர்ல் காசோனலையையும்,
G05, Courtenay House, 10 Courtenay Road, East Lane,
Business Park, Middlesex, Wembley, HA9 7ND, UK.
என்ற முகவர்க்கு அனுப்பேசுக்கவும்.

நம்பக்கை ஓர் Tel - 0044-2086179343 Mobile - 07853071088
Ray Of Hope Email - roh@theroh.org Wep - www.theroh.org

Key of hope Bank Details

Account Name - Ray of hope people,

Account Number - 43641341

Sort code - 20-92-60

Bank Name - Barclays.

Office Address

G05, Courtenay House, 10 Courtenay
Road, East Lane, Business Park,
Middlesex, Wembley, HA9 7ND, UK.

facebook

இலங்டன் நம்பிக்கை ஓளி தங்கார்வ
தொண்டு நிறுவனத்தின் தாயக
வெலவத்திட்டங்களை உடனுக்குடன்
அறிந்து கொள்ள நம்பிக்கை ஓளி Ray of Hope
நம்பிக்கை ஓளி Facebook பக்கத்தில்
பார்த்தவயினங்கள்